

Badminton

Officielt organ for Dansk Badminton Forbund



Her er **Lerche SPORT** den nye
VED NØRREPORT

»Slazenger«s strengemaskine, der efter et nyt princip, med trykluft, opstrenger **både tennis- og badminton ketchere** med en ensartethed og balance der roses til skyerne af de bedste spillere i ind- og udland. En ketcher opstrenget på denne maskine er bedre at spille med end en ketcher opstrenget på anden måde. De kan se den arbejde i de 1000 ketchers forretning i:
NØRREGADE 36 — Nærmest Nørrevold —



OFFICIELLE MEDDELELSER

Dansk Badminton Forbund afholder sommerbestyrelsesmøde i København søndag den 17. juni 1956.



Klubbernes opmærksomhed henledes på DBF's love, par. 13, hvori det bl. a. hedder, at „Ansøgninger om tilladelse til afholdelse af åbne turneringer fremsendes gennem vedkommende kreds (distrikt) så betids, at de er DBF's bestyrelse i hænde senest 1. juni forud for den pågældende sæson“.

Klubber, der i sæsonen 1956—57 agter at afholde åbne turneringer, bedes derfor snarest muligt (via distrikt og kreds) fremsende deres ansøgning. Ansøgninger skal være kredsene i hænde senest den 25. maj, således at de kan være indsendt til DBF's sekretariat senest den 1. juni.

I ansøgningen bedes opgivet tidspunktet for turneringens afholdelse (eventuelt to alternativer).

Endvidere skal ansøgningen være ledsaget af et eksemplar af de propositioner (med den fulde ordlyd angivet), hvorunder turneringen agtes afviklet. Det er således ikke tilstrækkeligt blot at henvise til tidligere års propositioner.

DBF's sæsonprogram vil blive publiceret i „Badminton“ i august.



„Idrætsliv“.

„Idrætsliv“, der er Dansk Idræts-Forbund's officielle organ, udsendes til samtlige klubber, der er tilknyttet DIF. Da vi imidlertid er blevet gjort opmærksom på, at nogle klubber ikke modtager „Idrætsliv“ — eller modtager det under en forkert adresse — beder vi de klubber, hvor dette er tilfældet, indsende meddelelse herom til DBF's sekretariat, der derefter vil foretage det videre forløb.

Kvalifikationsturneringen til Holdmesterskabet for Danmark i Badminton er nu færdigspillet, og resultatet er blevet, at Charlottenlund Badminton Klub fra næste sæson rykker ind i DH-turneringens 2. division.

CBK mødte som bekendt i første omgang Aalborg Badminton Klub, der blev slået med 9—4. Kampen mellem Helsingør Badmintonklub og Rønne Badminton Klub gav en stor sejr til Helsingør på ikke mindre end 13—0.

I den afgørende kamp mellem Charlottenlund Badminton Klub og Helsingør Badminton Klub løb CBK'erne af med sejren og levede kun Helsingør et eneste sæt i samtlige 13 kampe.

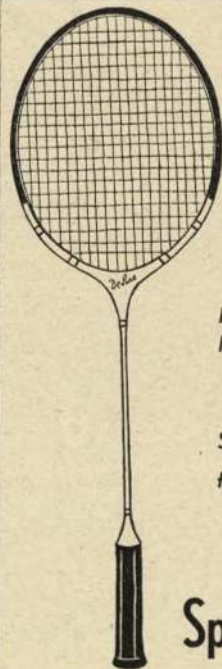
SMÅ FJER

Aksel Hansen, en af dansk badmintons pionerer, nu formand for Skovshoved Idrætsforenings badmintonafdeling, rundede de 50 år fredag den 11. maj.

Aksel Hansen har været knyttet til dansk badminton sport lige så længe som vor idræt har været dyrket her i Danmark. Som medlem af SIF hørte Aksel Hansen til det hold spillere, der i badmintonspillet barndom evig og altid var på farten for at demonstrere spillet og sikre nye emner for vor idræt, og danske spillere er Aksel Hansen megen tak skyldig for hans uegennyttige pionerarbejde. For sine fortjenester indenfor vor idræt er Aksel Hansen i sin tid blevet hædret med DBF's æresejls og DIF's ærestegn.



En fuldtræffer



Vi tilbyder en stålketcher af export-typen til kun kr. 27,00

Forlang prisliste.

Stor rabat til forhandlere.

Sporting

Næstved — telf. 1246

Desværre blev vi for sent opmærksom på datoen for det runde tal, men vi skynder os at rette fejlen og bringer her en forsinket, men velment lykønskning.



Den årlige match om den af Gentofte kommune udsatte pokal blev i år spillet lørdag den 24. marts i S.I.F. Resultatet blev 20 sejre til G.B.K., 13 til S.I.F. og 12 til C.B.K.

Af de enkelte resultater kan nævnes, at Ole Jensen havde besvær med Eskild Trolle, der blev slået med 15—7, 6—15, 15—9, medens Ole Mertz kun opnåede 3 og 12 mod Ole Jensen, der således fik revanche for nederlaget i D.H.-turneringen. Gentofte damer vandt de 6 singlekampe mod at afgive ialt 6 points til C.B.K. og 16 til S.I.F., men G.B.K. vandt kun 1 af de 6 h.d., medens S.I.F. vandt alle sine 6.

Ved den efterfølgende aftenfest overrakte formanden for kommunens anlægs- og idrætsudvalg, vinhandler Viggo Jørgensen, pokalen til G.B.K.s holdleder, Ole Jensen. G.B.K., der i fjor vandt den første pokal til ejendom, sikrede sig således den første aktie i den nye pokal, selv om sejren i år var lidt mindre end i fjor. Ole Mertz havde skrevet en fornøjelig sang, der gjorde stor lykke.

Redaktion:

Knud Lunøe (ansvarshavende),
P. Andersensvej 3, København F.
Telf. Gothåb 1952y (efter kl. 17)
Giro 28677

Ib Larsen,
Borgbjergsvej 45, København SV.
Telf. Eva 6720 (bedst kl. 18—19)

☆

**Abonnementstegning,
annoncetegning og
ekspedition:**

Ib Larsen.

☆

Badminton udkommer een gang i
august, september, april og maj
— og to gange i oktober, novem-
ber, december, januar, februar og
marts.

☆

Arsabonnement kr. 8,00
16 numre

☆

Eftertryk kun tilladt med
kildeangivelse

☆

Tryk:
Folketidendes Bogtrykkeri,
Søgade 4, Ringsted, tlf. nr. 2.

☆

Faste medarbejdere:

Egon Jørgensen, København, Poul
Pedersen, Fyn, Arne Bruun, Sjæl-
land, N. P. Andersen, Bornholm,
Ove E. Olsen, Lolland-Falster, og
Ib Gade-Gerst, Malaya.

☆

Medarbejdere ved dette nummer:

Ernst Andersen, N. P. Andersen,
Sv. Will. Andersen, Wm. Bach,
Knud Christiansen, Per Cornelius-
sen, Jørgen Hammergaard Han-
sen, Frode Hasselsteen, Carl Jen-
sen, F. M. Jensen Gru, N. P. Kri-
stensen, Tage Meyling, K. E. Ne-
beling, Ørnulf Nielsen, Hans
Røgend.

☆

Indhold:	Side
USA-mesterskaber	4
Otto Hansen	5
Hjørringhallen	12
Danmarksmesterskaber	13
København	14
Jylland	16
Bornholm	18
Sjælland	19



Danmarksmestre fra 1931 og 1956.

Forrest fra venstre: Inge Birgit Hansen, Tonny Petersen, Sv. Strømman, Anni Jørgensen, S. Raaskou. Bagest: Ruth (Frederiksen) Dalsgård, Åse Winther, Palle Granlund, Bodil (Clausen) Strømman, Preben Dabelsteen, Gerda (Frederiksen) Jacobsen, Jørn Skårup og Aksel Hansen.

Så slutter redaktionen i denne omgang. — Vi ønsker god sommer og vel møde sidst i august.

U. S. A. og CANADA

Efter et 14 dages ophold i England og Skotland begyndte søndag den 25. marts 1956 endnu en langtur for et par danske badmintonspillere, idet Finn Kobberø og Jørgen Hammergaard Hansen efter måneders håben havde modtaget en ærefuld invitation fra American Badminton Association til en tourné i U. S. A. og Canada i umiddelbar fortsættelse af All-Englands mesterskaberne og verdensinvitationsturneringen i Glasgow.

Som den første officielle danske badminton-repræsentation i denne verdensdel var der måske grund til lidt ængstelse og nervøsitet, men alligevel kunne Finn og jeg ikke lade være med at glæde os en hel del til den forventede eventyrlige tur, som jeg nedenfor skal forsøge at give den danske badmintonverden et lille indblik i.

OVER ATLANTEN

Som nævnt startede „forestillingen“ i Skotland, nærmere betegnet Glasgow, hvor vi ved 20-tiden den omtalte søndag begav os af sted til Ivanhoe Hotel, som var luftfartsselskabernes samlingssted. Med engelsk eller måske rettere skotsk tålmodighed væbnede vi os til et par timers venten, da vi pludselig blev væltet ind i en kolossal bus, som med bare os to kørte en hel time til PRESTWICK AIRPORT, hvor en SAS-maskine efter planen skulle komme forbi omkring midnat for at samle os op, og sådan blev det.

Det var os en stor glæde at hilse på maskinens purser, som også var ombord, da vi sidste forår fløj til Malaya, og gensynet blev fejret med savnede danske mad'er, der faktisk gjorde underværker på et par skrupsultne drenge, som i 14 dage ikke havde fået alt, hvad de kunne spise. Jo, og purserens hjælpsomhed og venlighed mod os smittede af på den øvrige besætning, så vi havde alle tiders bedste flyvetur.

GOOSE BAY

Vort mål var New York, som vi på grund af modvind over atlanten ikke nåede efter de beregnede fjorten timers flyvning. I stedet for var det

nødvendigt at foretage mellemlanding i GOOSE BAY, et skrækeligt sted langt oppe i Canada. Goose Bay er en canadisk flyvebase, hvor rute-maskiner om nødvendigt har tilladelse til at få benzin, og der er derfor kun oprettet et stort, trist rum til transitpassagererne, og dette rum var på ingen måde dagligstueagtig. Når det ydermere viste sig, at maskinen trængte til en „hovedreparation“, nu da vi alligevel var på jorden, må det være indlysende, at humøret sank noget. Opholdet blev da også på fem timer. Kunne vi så endda have spadseret en tur i omegnen, men nej, det gør man ikke godvilligt i 10° frost, snestorm og driver så høje, at man følte sig hensat til Nykøbing F. i februar. Uha, sikken tid! Ej heller syntes Carl Brisson og fru Cleo, der gjorde os følgeskab over „dammen“ at more sig. Carl så mildest talt fortvivlet ud, og det hjalp slet ikke, at Finn og jeg i kor begyndte at synge „København, du har alt...“

USA-mestre 1955—56:

Hs.: Finn Kobberø, Danmark.

Ds.: Judy Devlin, USA.

Hd.: Jørgen Hammergaard Hansen/Finn Kobberø, Danmark.

Dd.: Ethel Marshall/Beatrice Massman, USA.

Md.: Finn Kobberø, Danmark/Judy Devlin, USA.

Omsider kom vi dog afsted fra den isørken og havde nu forude New York ca. 4 timer sydpå. På denne strækning inviteredes vi en tur i cockpit'et for at hilse på kaptajnen og for at se lidt af den fantastiske indretning i en sådan „jernfugl“, og en halv times tid senere vendte vi tilbage til vore pladser, endnu en oplevelse rigere.

NEW YORK

Med en forsinkelse på henimod seks timer landede vi så på IDLEWILD AIRPORT i NEW YORK, denne kæmpemæssige flyveplads,

hvor man hvert tredje minut modtager eller afsender maskiner fra eller til overalt på jorden.

Modtagelsen var ikke stor, kun ventede en enkelt herre os samt malayerne Ong Poh Lim og Ooi Teik Hock og den canadiske mester Dave McTaggart, med hvilke tre spillere Finn og jeg skulle tournéere østkysten.

Vi blev alle proppet ind i en stor vogn, som ganske vist viste sig at være uhyre lille med et halvt dusin mennesker og en snes kufferter, men alligevel nåede vi efter en times kørsel til 106 West Fiftysixth Street, hvor PHI GAMMA DELTA CLUB var beliggende. Denne club, som var en slags hotel, blev vort hjem i denne første nat, og her fik vi vort første amerikanske måltid, nemlig dinner'en sammen med formanden for badmintonklubben i New York.

Da vi havde fået dette overstået og iøvrigt havde aftenen fri varede det ikke længe, inden vi styrtede ned i subway'en og kørte til centrum, Times Square, som bl. a. krydses af Broadway. Vi stod her ret længe, vel sagtens en times tid, og i ordets bogstaveligste forstand stod vi der, og tilmed med åbne munde. Det var et fantastisk syn, og det kan ikke beskrives tilfredsstillende på tryk.

Hvad her fandtes af lysreklamer var ufatteligt, ja, havde vi haft en avis på os, havde vi med lethed været i stand til at stå her midt på aftenen og læse den uden besværighed. Disse lysreklamer var virkelig reklamer, der var udført så smart og elegant, at man måtte smile, når man tænkte på Rådhuspladsen og Vesterbrogade. På dette tidspunkt var klokken omkring 21, og alle forretninger syntes at have åben. Trafikken vidste vi på forhånd var enorm, men at der var så mange biler, havde vi ikke på noget tidspunkt drømt om. Og skyskraberne. Ja, de var bestemt også større end ventet. Vore hjemlige højhuse mindede faktisk om dukkehuse sammenlignet med disse amerikanske kolosser. Menneskemyldret var selvfølgelig i kæmpebyen også noget ud over det almindelige, og befolkningen så i allerhøjeste grad

(Fortsættes side 6).

Otto Hansen in memoriam

Sent fredag aften d. 11. maj modtog vi den vemodige meddelelse, at assurandør Otto Hansen pludseligt var afgået ved døden, 68 år gammel.

Otto Hansen deltog samme dags aften i et møde i Københavns Idrætspark, af hvis bestyrelse han var medlem, men på vejen hjem herfra segnede han pludseligt og blev brat indhentet af døden.

Undertegnede talte med Otto Hansen samme dags formiddag. Han var da travlt på færde med dagens gerning og var frisk og munter som sædvanlig. Forinden nævnte møde havde han om eftermiddagen været ude på sin sædvanlige svømmetur i Øresund, som han kun gav afkald på i den allerkoldeste vintertid.

På baggrund af dette tilsyneladende så normale udseende af Otto Hansens sidste dag og på hele hans glade og livsfrode natur, virker den så bratte afslutning desto mere overvældende, og alvoren i Ingemann's kendte ord: „Dog ingen kender dagen, før solen går ned“, bringes os atter nær.

Med Ottos bortgang er i sandhed „en af de gamle ege“ faldet inden for dansk badminton. Han hørte i fremtrædende grad til dem, der i badmintonspillets tidligste år fattede interesse for denne sport, og trofast og usvækket bevarede han denne in-

teresse til sin sidste dag. Med stor iver dyrkede han spillet aktivt helt op til de seneste år, og med sit glade sind og strålende humør overalt, hvor han færdedes i forbindelse med badmintonsporten, opflammede han utvivlsomt lysten og interessen for spillet hos mange. Selvsagt førtes Otto på et tidligt stadium ind i lederarbejdet. Således kom han ind i ledelsen af Københavns Badminton Kreds straks fra dennes oprettelse i



Otto Hansen.

1934 og var fra 1938 til 1952 dens formand. I Dansk Badminton Forbunds bestyrelse var Otto ikke blot den ældste af år, men også den, der af samtlige nuværende og tidligere medlemmer har varetaget et lederhverv i det største antal år. Fra 1937 og til sin dødsdag, i 19 år, var Otto et overmåde interesseret og virksomt

medlem af DBF's bestyrelse og i samtlige 19 år tillige af forretningsudvalget. I to perioder var han formand for Københavns Badminton Klub.

Men som Otto Hansens hele person var stor og altfavnende, således var hans idrætsinteresse det også. Sin aktive indsats som idrætsmand øvede han indenfor svømningen, hvor hans navn gennem mange år var et af de førende, hvilket også gjaldt på det ledermæssige område.

Gennem mere end 40 år har Otto Hansens navn været kendt på fremtrædende måde inden for dansk idræt, og gennem alle disse år har hans varmeste interesse, ja kærlighed, været knyttet til idrættens sag, og gennem alle disse år har han inden for idrætten øvet en tjenergerning, som vil blive mindet med taknemmelighed.

Gennem sin mangeårige ledergerning inden for dansk badminton har Otto Hansen i stor udstrækning været med til at præge badmintonsportens store udvikling. Altid var Otto Hansen fordragelighedens og tolerancens mand. Gennem sin altid livsfrode, humørfyldte og hjertevarme færd vandt han sig et utal af venner, som vil huske ham og altid ære hans minde.

N. P. Kristensen.

POUL HOLM
Sportsmagasin

Silkegade 11 — København K . telf. C. 3082 — 13382



Ny ketcher?...

eller gammel ketcher der trænger til nye strenge. — Kom og lad os råde Dem, vi har det største udvalg af ketchere i fabrikaterne

Britgoods - Dunlop - Slazenger

På egen strengemaskine opstrenger vi vore ketchere med *Victor* strenge, der findes i 5 kvaliteter:

Victor Imperial	kr. 39,00
„ Royal	kr. 35,00
„ Renown	kr. 30,00
„ Superb.	kr. 26,50
„ 300	kr. 22,50

HOLLAND

Fra mr. B. Loo, en hollænder, der i en fjorten dages tid har opholdt sig i København, hvor han fulgte instruktøren Chr. W. Petersen's arbejde på banerne, er vi blevet anmodet om at viderebringe en hilsen til alle

de danske spillere, Loo kom i forbindelse med.

Loo fortæller, at den viden og de erfaringer, han har høstet heroppe, skal blive videregivet til hollandske spillere, og han håber, at den hollandske badmintonstandard snart må

ligge således, at hollænderne kan møde danskerne på nogenlunde lige fod.

B. Loo takker ligeledes for al den gæstfrihed, der blev vist ham under opholdet i København, ikke mindst fra BK Smash' side.

(Fortsat fra side 4).

forskellig ud med alverdens racers repræsentanter midt i denne vor klostes utvivlsomt mest fascinerende by. Fra Times Square spadserede vi meget langsomt „Uptown“ ad 6th Ave, til vi nåede vort kvarter, og øjnene brugtes flittigt for at indsuge mest muligt af eventyrlige New York.

BALTIMORE

Den følgende formiddag blev vi hentet og begav os til Central Station, hvorfra vi med toget tog af sted til BALTIMORE, som vi nåede efter ca. tre timers forløb. Desværre er det jo som regel sådan, at et tog kører gennem de mindst bemærkelsesværdige egne af landet, og oplevelserne på den udmærkede tur var derfor kun få.

Imidlertid bør jeg nævne Manhattan Skyline, skyskrabernes silhuet, efterhånden som vi kom ud af byen. Det var et smukt syn, der nærmest mindede om et postkort i farver. Ellers var det meste vi så industriarealer og enorme fabrikker, hvis parkeringspladser svulmede af dollargrin i alle regnbuens farver, blot en lille ting, der fortæller om velstanden i U. S. A.

I Baltimore blev vi modtaget af den lokale klubs formand, med hvem vi kørte lidt rundt i byen og bl. a. aflagde et besøg hos barberen, der uden at blinke forlangte et beløb på omkring kr. 10,— for een klipning. Finn blev fornærmet og forlangte en „crew-cut“ (karseklipning). Han ville da have noget for pengene, men det krævede trods alt en vis portion mod og mandshjerte at få det sagt!

Siden kørte vi forbi en sportsforretning for at købe mig et par badmintonsko, som viste sig at koste rundt regnet kr. 50,—; så blev jeg fornærmet, og da jeg truede med at ville spille samtlige mine kampe i U. S. A. på strøpesokker, fik jeg skoene til indkøbspris, kr. 35,—!

Da vi var kommet os af dagens chock, kørte formanden os til sin store villa, hvor vi begge indkvarteredes, men vi nåede kun at komme indenfor døren, og måtte straks igen af sted til party hos familien Devlin, som af berømtheder tæller faderen, Frank Devlin, den gamle kendte irske professionelle spiller samt døtrene Sue og Judy, som kort forinden vandt All-England i dd.

Vi fik her en dejlig middag sam-

men med et utal af andre mennesker, men efter en god times forløb blev vi igen kostet af sted til første afdeling af turens egentlige formål, spillet.

FØRSTE RUNDE

I Gilman School Gymnasium gav vi den første opvisning, i hvilken deltagerne var Clint Stephens, den tidligere amerikanske Thomas Cup-spiller og md. vinder af All-England i 1949, en ny mand ved navn Michael Roche, McTaggart, Poh Lim, Teik Hock, Finn og undertegnede.

Hele arrangementet startede iøvrigt på en ret uheldig måde, hvilken ganske vist virkede ret farceagtig. Indledningen var den, at spillerne blev kaldt frem een for een, medens alt lys var slukket, og pludselig fik man en projektør midt i ansigtet, så alle kunne se een, medens man selv intet så og kun fremviste alle slags grimasser for at blive det ubehagelige lys kvit. Desværre huskede formanden ikke helt de forskellige detailler om hver enkelt spiller, og da mørklægningsen samtidig forhindrede ham i at benytte sit manuskript, kom han bl. a. til at præsentere Finn Kobberø fra Penang, medens Ooi Teik Hock blev til københavn! Ja, det er den slags ting, der sker.

Midt under præsentationen lød tonerne af „Kong Kristian“ på harmonika optaget på bånd, som knækkede midt i det hele.

Alle dommerne var i smoking, men tilsyneladende har flippen været stivet vel rigeligt, da de havde vanskeligt ved at se linierne. Never mind, kampene var jo trods alt ikke vigtige.

Efter opvisningen var vi alle gæster hos Clint Stephens til et stykke natmad, og man havde indtrykket af, at alle 200 tilskuere også var inviteret, men de havde selvfølgelig også betalt henimod kr. 10,— for hele forestillingen.

I Baltimore mødte vi iøvrigt Marie Ussing og Jørgen Kølle, en broder til Mogens. Begge kom fra Washington for at overvære opvisningen.

IGEN I NEW YORK

Den følgende formiddag rejste vi med toget tilbage til New York, for at spille opvisning der om aftenen, men inden vi nåede dertil havde vi

en tre timers tid til vor rådighed, og der blev her lejlighed til endnu en lille rundtur med besøg på toppen af Empire State Building, der med sine 102 etager er verdens største bygning. Ligeledes gik turen forbi UN's store bygning m. m., men da jeg selv led af en ondartet skotsk forkølelse og foretrak at pleje denne, var det kun Finn, der nød godt af disse oplevelser, som jeg altså ikke er i stand til at beskrive nærmere.

Aftenens spil foregik på Hunter College og mindede en hel del om den foregående aftens. Aktørerne var os fem turister samt et par lokale navne, og tilskuerantallet var omkring 300 til trods for, at New Yorks eneste badmintonklub kun har 35—40 medlemmer, så arrangørerne var fuldtud tilfredse.

Senere på aftenen var vi gæster til det traditionelle party, som for amerikanerne synes at være en livsbetingelse, blot den mindste anledning gives, og var der nogen bedre anledning end et besøg af fem udlændinge? Ved midnat brød vi op, og begav os hjemad i værtens bil, som sønnen kørte. Det var en drøm af en Cadillac, og det var kun een af de tre, som var i denne families ejendom, altså utvivlsomt en velstående familie.

På vejen nævnte vi for sønnen, at vi jo desværre havde set alt for lidt af New York, og omgående tilbød han at tage os rundt på en „night-seeing“-tur til de kendteste steder, hvad vi med tak akcepterede. Vi kørte en god times tid og passerede blandt andet forlystelseskvarteret ved 42nd Street og Broadway samt naturligvis uforglemmelige Times Sq. og videre forbi Empire State, Radio Music Hall, Rockefeller Center, giganthotellet Waldorf-Astoria, børscentret Wall Street o. m. a. Jo, selv om det var nat, var denne tur en enestående oplevelse.

BOSTON

Igen næste morgen forlod vi New York pr. tog med BOSTON som vort mål. Rejsen varede 4½ time og gik ganske smertefrit.

I Boston blev vi mødt velkommen af forbundets formand Charles B. Newhall, som til fods førte os af sted et par hundrede meter til UNIVERSITY CLUB OF BOSTON. Denne bygning var nærmest en hel lille

by, og man kunne simpelthen ikke kede sig her, hvor en lille rundtur fortalte os om tilstedeværelsen af swimming-pool, keglebaner, squash- og badmintonbaner, billardrum, bibliotek, kortværelse, restaurant, bar, hotel og hvad dertil hører. Kampene i aftenens opvisning blev da også spillet her i klubben og samlede ca. 300 mennesker. I opvisningen deltog forøvrigt Inge Nyborg, tidl. Dalborg fra Odense, som sammen med sin mand, Erik, nu er bosat i Boston.

Vore ophold de forskellige steder var kun af kort varighed, som regel kun en overnatning, og således blev det også i Boston.

NIAGARA FALLS

Fredag var den næste dag, da vi med flyver tog af sted til BUFFALO, hvorfra vi i bil kørte en ca. 25 miles til LEWISTON, hvor vi skulle spille med i NIAGARA FALLS COUNTRY CLUB's invitationsturnering i week-end'en. Vi indkvarteredes privat hos en ualmindelig gæstfri familie, der ikke vidste nok godt at gøre for os. Denne fredag var hviledag for os, og vi opholdt os lige til sengetid hos vore værter, som lærte os en hel del om amerikanske skikke etc., ligesom vi ivrigt kikkede fjernsyn, der i USA spiller det meste af døgnet med mange forskellige programmer, et glimrende fjernsyn.

Finn og jeg følte os ikke veloplagte under denne turnering, og det bedste vi opnåede var en 2. plads i herre double efter Ong Poh Lim og Ooi Teik Hock, til hvem vi tabte i finalen med 16—18, 15—10, 15—11. Dette nederlag var dog vort eneste til malayerne i de otte kampe, vi mødte

hinanden derovre, så vi tog det ikke så tungt, og trods alt var det en dyst, der faldt i publikums smag.

Finn opnåede dog også i md. en andenplads med J. Burdick mod Bob Williams og Ethel Marshall, som sejrede med 15—9, 15—6. Undertegnede var blevet tildelt Helen Gibson, og vi tabte også til rækkens vindere uden at kunne gøre væsentlig modstand, men det var nu heller ikke de bedste amerikanske „Old Boys-damer“, vi fik som partnersker, og det kneb lidt med bevægeligheden af og til!

Herre singlen blev en fiasko for os. Finn gik ned til en iøvrigt udmærket ung spiller, Don Davis fra vestkysten, og tallene blev så tætte som 12—15, 15—9, 17—15. Jeg selv tabte til Dave McTaggart 15—6, 18—15, og canadieren vandt i stor stil turneringen, bl. a. ved i finalen at besejre sin landsmand Don Smythe med 15—5, 15—1.

KUN FEM HALLER

Kun otte spillere eller par var til-ladt deltagelse i hver række, så turneringen var en tæt lille opvarmning til de rigtige mesterskaber nogle dage senere. Hele stævnet afvikledes i een af hele USA's fem specielt byggede badmintonhaller, hvor et uheld under opførelsen i sin tid medførte et alt for lavt loft, som forhindrede spillerne i at slå sig helt fri. Det var synd, da hallen ellers er ganske udmærket.

Vi nød stor venlighed fra alle i denne country club, og når vi følte trang til mad eller drikke, havde vi blot at rekvirere dette, som klubben så senere måtte stå til regnskab for. Faktisk opholdt vi os i næsten to hele

dage i club'en, hvor en mængde mennesker færdedes under stævnet og alle kappedes om at få en sludder med de fremmede spillere, hvilket i forbindelse med vore mange kampe tog noget på kræfterne.

Vor helt store skuffelse i Lewiston var afgjort, at tiden ikke tillod et besøg ved Niagara Falls vandfaldene, som kun var beliggende tre miles borte. Fra hele verden rejser folk til Niagara Falls for at se dette vidunder, og vi, der blot var fem minutter fra dem, nåede dem ikke. Fantastisk! Nå, jeg købte et postkort, som jeg nu ivrigt studerer hver aften!

Meget tidligt mandag morgen blev vi sendt af sted med en forfærdelig støjende lille fragtmaskine, hvis rute i Amerika populært kaldes en „milk-run trip“ eller rettere „mælketur“, idet flyveren på den forholdsvis korte tur til Boston havde ikke mindre end 8 (otte) landinger. Imidlertid kom vi dog i nogenlunde hel tilstand til Boston, hvor Dick Slauer, sekretæren i forbundet, modtog os sammen med Newhall jr.

MARBLEHEAD

Fra Boston kørte denne sidstnævnte os i bil til en lille by ved navn MARBLEHEAD, nordøst for Boston. Her spillede vi om aftenen opvisning i GUT'N FEATHERS CLUB, som havde to helt gode baner i en gammel kirke, der havde aftjent sin tid som Herrens hus. Vort logi i Marblehead var hos familierne Newhall og Slauer, der som alle andre var yderst omsorgsfulde overfor os.

BRITGOODS

- topspillernes mærke ...



PHILADELPHIA

Vort næste mål på rejsen var PHILADELPHIA, hvortil vi kørte i bil, og det var en meget anstrengende rejse på ti timer med kun et enkelt ophold. Hele turen gik på turnpikes, der nærmest svarer til de tyske autobaner, og en for os påfaldende ting var, at man ofte blev stoppet ved kontrolsteder for at betale vejafgift. Da vi henad midnat ankom til Philadelphia var vor chauffør blevet plukket for et beløb på mellem to og tre dollars, øjensynligt en indbringende forretning for den kasse, hvis job det er at forvalte disse afgifter, når man tager kæmpetrafikken i betragtning.

Der var lidt tvivl om, hvor vi skulle bo i Philadelphia, og på grund af det sene tidspunkt på dagen voldte

det os visse vanskeligheder at blive indkvarteret på PENN SHERWOOD HOTEL, hvor den eneste chance for os fem drenge var at tage en treværelses suite, og her levede vi som en lille international familie i de kommende fire døgn i bedste kammeratskab.

Vor første pligt den følgende morgen var et besøg på rådhuset, hvor vi sammen med en del andre spillere skulle hilse på den danske konsul. Herfra kørtes vi til en stor bank i byens midte, hvor turneringens kendteste navne på kryds og tværs blev fotograferet med de kæmpemæssige pokaler, som var udstillet i bankens vindue. Herefter blev vi alle placeret i en kortge af Cadillac'er med miss BADMINTON, som var valgt til at

kaste lys over mesterskaberne, og velsagtens for at lokke husarerne ind, i forreste vogn, og med politiskorte kørte vi så gennem byen til hotellet, hvorfra vi tog videre til St. Joseph's Field House, stedet for mesterskabernes afholdelse. Hele denne køretur var noget, der fik folk til at vende sig om mere end een gang, og vi smilede! Jo, vor lille bemærkning „What a life“, som ved enhver lejlighed var meget aktuel, passede også fint i dette tilfælde.

Her slutter jeg indtil videre til fordel for vor landsmand Hans Røgind, der bor i Detroit, men som overværede de amerikanske mesterskaber og som nedenfor giver en skildring af disses forløb.

Amerikanske mesterskaber

Det tredje åbne amerikanske mesterskab, der netop er afgjort i PHILADELPHIA, Penn., blev en afgjort succes ikke mindst hvad udenlandsk deltagelse angår, idet tolv spillere fra Danmark, Malaya, Canada og Mexico havde fundet vej til denne store og smukke amerikanske by, og foruden havde turneringen trukket en fyldig repræsentation af amerikanske spillere fra størsteparten af de 48 stater.

Beliggende kun 60 miles fra Atlantikskysten og med de fineste og hurtigste trafikforbindelser fra alle østkystens millionbyer var historiske Philadelphia ideelt valg.

St. Joseph Memorial Alumni Fieldhouse, hvor turneringen i år blev afviklet, er en uhyre stor gymnastiksal, der tilhører St. Joseph's College lige i udkanten af byen. Målt med amerikanske øjne et udmærket spillested, men efter danske forhold en frygtelig forvirrende sal. Vinduerne i vægge og loft var tilklistret med brunt indpakningspapir for at dæmpe det stærke lysskær, lamperne i loftet hang på alle mulige og umulige steder, og som følge heraf forsvandt manganen en bold for spillernes øjne under turneringen. Basketballnet hang overalt og hjalp med til at forvirre indtrykkene endnu mere, og gulvet var forsynet med et utal af streger og linier. Et mareridt for forvante spillere, men et udmærket spillested for amerikanerne, som overalt i staterne er henvist til skolerne og disses gymnastiksale.



Jørgen Hammergaard Hansen, Finn Kobberø, Joe Alston og Wynn Rogers.

Onsdag morgen den 4. april 1956 begyndte turneringen, og da man ved midnat lørdag den 7. april var færdig med den sidste finale, var over 400 kampe afviklet.

HERRE SINGLE

I denne række gik i den øverste halvdel Joe Alston, Michael Hartgrove, Don Davis og Jørgen Hammergaard Hansen forholdsvis let igennem til kvartfinalerne, medens Bill Berry, Finn Kobberø, Dave Mc Taggart og Dick Mitchell ligeledes uden større sværds slag kvalificerede sig i nederste halvdel.

Jørgen Hammergaard Hansen havde intet besvær med Don Davis, der blev slået 15—3, 15—6, hvilket for mange var lidt af en overraskelse, eftersom Davis kun få dage forinden havde besejret Finn Kobberø. Finn

Kobberø kunne i sin kamp mod Bill Berry ligeledes tage let på tingene, og hans sejr lød på 15—5, 15—10. De øvrige to semifinalister blev som ventet Joe Alston samt Dick Mitchell, der imidlertid havde en maratonkamp med McTaggart.

Jørgen spillede herefter mod titelindehaveren Joe Alston, og efter sin nylige sejr i All-England over denne spiller gik Jørgen på banen med stor optimisme, og denne kamp var sikkert mesterskabernes mest spændende og jævnbyrdige, og fik gang på gang salen til at ryste af klapsalver. Publikums favorit, Joe Alston, sled voldsomt i det for at finde Jørgens svage punkter, som bestemt ikke var baghånden, og ofte så man bolden gå over nettet både tyve og tredive gange inden afgørelsen faldt. Alston spillede imidlertid et knivskarpt net-spil denne aften, og mange af hans points faldt her. Kampen gik over tre sæt til Joe Alston med 15—8, 9—15, 15—13, med et forrygende, nervepirrende sidste sæt, hvor Jørgen med en lille smule held lige så let kunne have vundet.

Finn Kobberø derimod havde meget lettere spil mod „maskinen“ Dick Mitchell, og på sin overlegenhed bådte i teknik og hurtighed sejrede Finn 15—10, 15—4.

DAME SINGLE

Her skal blot nævnes, at Margaret Varner som ventet vandt let over sin modstander i semifinalen, Lee Chad-

bourne, og at Judy Devlin ligeså smertefrit gjorde det af med Lois Alston.

HERRE DOUBLE

Først i kvartfinalen mødte Finn og Jørgen et par af en vis kvalitet, og det var Bob Williams og George Thorpe, som ganske vist ikke blev levnet nogen chance og i løbet af kort tid var slået med 15—8, 15—4.

I semifinalen mødte det danske par sidste års vindere Joe Alston og Wynn Rogers. Matchen blev imidlertid en skuffelse for det amerikanske publikum, idet hjemmeparret slet ikke viste deres sædvanlige høje standard, eller — for at komme sandheden nærmere — fordi de ikke kunne finde ud af danskernes fine sammentilspil. Amerikanerne blev let udmanøvreret med så små tal som 7 og 2 i en kamp, der var afgjort på et kvarter.

Ong Poh Lim og Ooi Teik Hock vandt ligeledes i opvisningsstil over Dick Mitchell og Bill Berry med 5 og 1.

DAME DOUBLE

Uden vanskeligheder placerede Devlin sisters sig mod Ethel Marshall og Bee Massman i finalen.

MIXED DOUBLE

Der var sket det forunderlige, at Finn Kobberø og Jørgen Hammergaard Hansen i denne kategori var placeret i samme halvdel, en ting, som man ikke havde nogen nærmere forklaring på, og det var synd, da begge spillerne ellers ville have haft glimrende chancer for at nå finalen.

Finn havde allieret sig med stærke Judy Devlin, medens Jørgen i Joan Gibbs fra Californien også havde fået sig en god partnerske. Finn og Judy gik meget nemt til semifinalen, kun havde de en anelse besvær i det ene sæt mod Manuel Armendariz og Beulah Bymaster, som fik 5 og 13 points.

Jørgen og Joan gik ligeledes uden anstrengelser til semifinalen. Selv et par som Joe og Lois Alston blev overvundet med 15—11, 15—3, men så skete altså det uundgåelige, at de to danske spillere ramlede sammen, og det blev Finn og Judy, der sejrede med 15—8, 15—10 efter en virkelig god kamp, men desværre for Hammergaard var Joan Gibbs langt under daglig vand. Det var imidlertid en fornøjelse at se så fint spillet

—man hilser i Heering



Den fornemme, bløde likør
er som et gyldent punktum
efter en god middag.

Man sidder og nipper —
smager og nyder

likøren
og den gode stemning

BRUN HEERING · CHERRY HEERING · CACAO HEERING

mixed double, og publikum belønnede taberne med lange klapsalver for også at vise deres sympati ved den meget uheldige lodtrækning.

Den anden semifinale blev udkæmpet mellem Bob Williams og Ethel Marshall samt Dottie Hann og Wynn Rogers og medførte sejr til førstnævnte på 18—15, 15—17, 15—11 efter en lang og spændende dyst.

Det var langt over midnat inden den sidste semifinale var afgjort, og samtlige spillere var herefter gæster ved et overdådigt party, der afholdtes i en nærliggende tennisclub og som blev givet af et par sportsfirmaer. Der var rigelige mængder af food og drinks, og et fortrinligt negerband sørgede for musikken til den lyse morgen. Ingen manglede.



Ethel Marshall, Bob Williams,
Judy Devlin og Finn Kobberø.

FINALERNE

I overværelse af ca. 1000 tilskuere, iøvrigt et ganske overdådigt antal til badminton i USA, påbegyndtes lørdag aften finalerne med første kamp i

DAME SINGLE

Judy Devlin spillede her een af sit livs bedste kampe, ligemeget hvor bolden så end var, returnerede hun den, hun havde de hårdeste smash og det fineste netspil og vandt i to sæt over Margaret Varner 12—10, 11—6.

HERRE SINGLE

Kampen mellem Joe Alston og Finn Kobberø fulgte umiddelbart efter damernes opgør, og publikum havde uden tvivl sat næsen op efter en stor kamp, ikke mindst fordi disse to spillere for første gang stod overfor hinanden på banen, men Finn havde lidt for meget krammet på Joe til at det kunne blive det store sus.

Efter en jævnbyrdig start, hvor spillerne fulgtes ad til 5, gik Finn i stå og kom først i gang ved 5—11 og viste da alt, hvad han kunne for at hjemføre sættet uden tab af flere points. Joe Alston, hvis største svaghed er nerverne, følte sig tilsyneladende nu ikke helt vel tilpas, og Finn fortsatte succes'en ved at gå til 4—0, men blev så nået igen, og Joe overtog føringen ved 7—6. Denne føring var dog kun af kortere varighed, og inden længe var Finn foran 12—8 ved hjælp af nogle elegante finter, der ofte fik amerikaneren til at stå midt på banen ude af stand til at flytte sig, medens bolden passerede ham. Joe kæmpede desperat ved 12—8, og servern skiftede her adskil-

lige gange, inden Finn fik lejlighed til at lukke af.

Trods amerikansk nederlag i singlen fik Finn et stormende bifald for det mesterspil, han havde vist, og det var en glad dansker, der kort efter af Philadelphia's borgmester fik overrakt et par kæmpemæssige præmier, og ikke mindre glad var den danske koloni, bestående bl. a. af Jørgen Hammergaard Hansen, Jørgen Kølbe og Hans Røgind samt Poul Holm, der var stukket ned fra Montreal for at bive danskernes triumfer.

DAME DOUBLE

Denne match var uhyre hård og en særdeles velspillet kamp, der endte med et noget overraskende resultat, idet Ethel Marshall og Bea Massman med 10—15, 15—7, 15—10 vandt over søstrene Sue og Judy Devlin. Ethel Marshall var den helt store oplevelse.

Denne lille venstrehåndsspiller sled og slæbte overalt på banen og fremviste gang på gang de mest vidunderlige winning-shots, hvilket i allers højeste grad også var en nødvendighed med den langt ældre og ikke særlig gode makkerske. Samme Ethel Marshall vandt det amerikanske single mesterskab syv år efter hinanden uden nogensinde at afgive over fire points i noget sæt, men med sine 35 år har hun for nylig helt opgivet single, selvom eksperter påstår, at ingen på den ganske klode kan slå hende den dag i dag.

HERRE DOUBLE

Kampen blev aftenens største publikumssucces og det var en forrygende tresæts-match, som danskerne hjemførte med 15—8, 10—15, 15—7, men der var ikke på noget tidspunkt tvivl om udfaldet.

Der blev vist meget fin og ufatteligt badminton, og når en halv snes hårde smashes på rad var plukket op, hørte det ikke til sjældenhederne, at man blandt amerikanerne hørte udbrud som „This is fantastic, it simply can't be done“. Det var en meget fin præstation af Finn og Jørgen at vinde over de før så uovervindelige malayer.

MIXED DOUBLE

Efter en kort pause af hensyn til Finn gik denne sidste finale i gang, og det var kun meget få, der gav Bobby Williams og Ethel Marshall

vinderchancer mod Finn og Judy, som også ret overlegent sejrede med 15—6, 15—11.

For Bobby Williams har nederlaget uden tvivl været en skuffelse, når man tager i betragtning, at han i de amerikanske mesterskaber efterhånden har været med i syv finaler uden nogensinde at have vundet nogen af dem.

Danmark skal i sandhed være lykkelig for sine to badmintonstjerner. Finn Kobberø og Jørgen Hammergaard Hansen har under denne turnering vist i hvor høj en klasse de ligger, og de har skaffet respekt og agtelse for dansk badminton i almindelighed og for sig selv i særdeleshed. To finere ambassadører til at repræsentere vort lille Danmark i det uhyre store Amerika kan vel næppe tænkes.

Hans Røgind.



Såvidt Hans Røgind, som med sin søde fru Geneva var ualmindelig venlige og hjælpsomme mod os under opholdet i Philadelphia.

Dagen efter mesterskabernes afslutning var søndag og til dels fridag for os. Vi havde begge spillet næsten 1½ dusin kampe i turneringen, så det meste af denne fridag simpelthen måtte bruges til at sove i, og det blev ret sent på eftermiddagen, inden vi blev vækket af Poul Holm, som syntes at vi dog burde se en lille smule af byen, og det gik vi med til. Hurtigt fik vi organiseret et par af arrangørerne fra mesterskaberne, og sammen kørte vi alle lidt rundt til forskellige seværdigheder, som i den historiske stad for størsteparten var museer.



Finn Kobberø, Judy Devlin, Joan Gibbs
og Jørgen Hammergaard Hansen.

Nogle få timer efter havde vi overstået vort sidste måltid i Philadelphia, og medens Poul tog af sted til Montreal pr. fly, begav malayerne og vi os til toget. Dave McTaggart

havde om morgenen taget afsked med os for at rejse hjem til Vancouver, og de sidste par opvisninger var vi altså kun fire om. Efter femten timers rejse i en ret ukomfor-

tabel sovevogn ankom vi til TORONTO, og her overtager vor gamle bekendt Ørnulf Nielsen, FBK, referatet af vore meriter.

CANADA

Jørgen Hammergaard Hansen og Finn Kobberø ankom trætte og udsædte til Toronto i Canada fra Philadelphia i USA mandag den 9. april. Det var oprindeligt planlagt at flyve dem over, men dårligt vejr forhindrede flyvningen og afstedkom en ubehagelig og trættende jernbanerejse. De canadiske spillere Don Smythe og Beverly Westcot tog imod ved toget, der var to timer forsinket, og danskerne blev hurtigst muligt bragt til deres kvarterer, hvor de fik den værste sult stillet og hvilet en lille smule, før Torontos hektiske plan for deres tur blev påbegyndt.

Det var Toronto & District Badminton Association's hensigt at samle så mange som muligt af byens bedste spillere for at de kunne få chancen for at hilse på Ong Poh Lim, Ooi Teik Hock, Jørgen Hammergaard Hansen og Finn Kobberø, og man havde derfor arrangeret et uformelt middagsselskab i et af byens bedste spisesteder „The Town and Country“. Til stede var blandt andre Dick Birch, tidligere canadisk mester, Pete Ferguson, måske en kommende mester, Bill Purcell, Mill Staf m. fl. Halvanden time efter tog spillerne over til Canadian Broadcasting Corporation, hvor de blev interviewet af pressen og set i fjernsynet.

Kampene blev spillet i The Badminton and Racquet Club, som ligger midt i byen. Et vidnesbyrd om, hvor ringe interesse badminton for tiden nyder herovre var tilskuertallet, der kun beløb sig til cirka 600, hvilket er det bedste, man har haft i en årække.

Spillerne, der havde været igennem en utrolig masse kampe de foregående cirka fire uger, viste badminton af første klasse, der atter og atter bragte bifaldet frem fra publikum.

Det var dog øjensynligt for de mere erfarne spillere og de folk, der to uger i forvejen havde set kampene i Lewiston, USA, at spilletrætheden var begyndt at sætte ind. Publikum var imidlertid yderst tilfreds med opvisningen, og de danske spillere og



Jørgen Hammergaard Hansen
og Finn Kobberø.

deres spillemåde blev senere hen i de individuelle klubber stærkt diskuteret.

Turneringen blev åbnet med en herre double mellem Ong Poh Lim og Ooi Teik Hock mod W. Purcell og Don Smythe. De canadiske spillere er ikke længere af topklasse, til trods for at de stadigvæk er mestre for Ontario og finalister i All-Canada 1955. Deres spil er til tider af første klasse A, men ofte spækket med perioder af usikkerhed og fejl. De sikre malayer vandt derfor også uden besvær med 15-8, 15-11.

Derefter fulgte en single mellem Finn Kobberø og P. Ferguson (15-8, 12-15, 15-8). Finn var så afgjort meget stærkere end canadieren, men denne bed fra sig med ære.

Herefter spillede Jørgen Hammergaard Hansen mod Ontarios mester Bev. Westcot og tabte i en velspillet kamp med 15-12, 17-14. Jørgen gjorde et spilletræt indtryk og skulle efter normale omstændigheder ikke have store vanskeligheder med Westcot, der dog spillede ganske strålende.

Aftenens sidste kamp var en herre double mellem de to malayer mod danskerne. Jørgen og Finn vandt uden besvær — og med en smule held i sprøjten — 15-3, 15-9.

— — —

Inden jeg slutter dette korte referat af Jørgen og Finn's besøg her i

Toronto, vil jeg gerne have lov til at tage til genmæle mod PP's artikel i „Badminton“: „Hvad er nu det?“

Jørgen Hammergaard Hansen og Finn Kobberø's indsats som repræsentanter for gode, gamle Danmark er tusinde gange mere værd end et mesterskab over de hjemlige kødgryder. Dette gælder såvel handels- og pengemæssigt som internationalt. „Et lidet land, og dog så vidt om jorden høres danskens hammerslag“. Det er mig ufatteligt, at man ikke fra dansk side kan se værdien af sådanne „ambassadører“ og udnytte situationen en lille smule. Finn og Jørgen gjorde så godt et indtryk her, at man i Amerika og Canada med glæde vil se dem igen herovre til næste år. „Why don't somebody do something about it?“

Ørn.



Jeg føler trang til at tilføje en enkelt bemærkning til Ørnulf Nielsens referat, nemlig om „spilletrætheden“. Det er rigtigt, at vi gennem fire uger havde gennemgået et utal af kampe, som ganske automatisk tærede på vore kræfter i forbindelse med den megen rejsen og i det hele taget anstrengende liv, det er at rejse så langt, og jeg må tilstå, at vi efter at have spillet de amerikanske mesterskaber simpelthen ikke kunne koncentrere os om de sidste to opvisninger, d. v. s. vi kunne ikke samle os nok til at tage de resterende kampe så alvorligt, som vi burde. Jeg håber dog, at man vil forstå denne reaktion, samtidig med, at jeg glæder mig over, at Toronto-publikummet tilsyneladende har haft lidt ud af os.

Een ting er i hvert fald afgjort. Finn og jeg nød vort ophold hos de gæstfrie canadiere, og blot det, at man ikke forlangte det umulige af os gjorde, at denne visit sent vil blive glemt.

MONTREAL

Fra Toronto styrede vi med jet mod vort sidste bestemmelsessted

MONTREAL, og hvem andre end Poul Holm kunne modtage os her? Poul tog sig af os under hele dette ophold, som var han vor far, ja, han var enestående som altid, og vi, der kender Poul, var slet ikke forbavset over hans store popularitet i Canada.

Vi blev indlogeret på et udmærket hotel og havde iøvrigt hele dagen til vor rådighed, så der var rig lejlighed for os til at blive vist rundt i omegnen af Poul. Om aftenen deltog vi i et pressemøde for senere, må jeg tilstå, sammen med forskellige canadiske spillere at se lidt på natte-livet.

Poul vækkede os næste formiddag og inviterede os på sin formands vegne til lunch og rundvisning i klubben M. A. A. A., hvor Poul var

ansat, og om eftermiddagen gik tiden med en spadseretur i byen, hvor mere end 60 % af indbyggerne taler fransk og mange kun fransk, hvilket på os virkede lidt kunstigt i et land, man ellers betragter som engelsktalende.

Opvisningen om aftenen foregik i MONTREAL BADMINTON AND SQUASH CLUB, og på grund af en stor ishockeymatch blev tilstrømningen til vor „verdensopvisning“ ikke overvældende stor, kun ca. 300. En afsluttende drink i club'en sluttede vor dag, og vi vendte trætte, men lykkelige tilbage til vort logi.

KASTRUP

Hjemrejsen påbegyndtes den føl-

gende formiddag med New York som første mål, og på Idlewild Airport havde vi fire timers ophold, som vi brugte til at betale overfragt for gigantiske præmier samt til de sidste indkøb, og præcis kl. 17,00 den 12/4 1956 forlod vi Amerika i en fuldt lastet flyver, som atter førte os til Goose Bay, inden den egentlige hjemrejse kunne begynde.

Fra Goose Bay gik turen til Prestwick og videre til Hamburg, inden vi med adskillige timers forsinkelse landede i Kastrup, uden at have fået søvn siden vi var i Canada. Det var hårdt, men den store modtagelse åbnede øjnene på vid gab, så vi for alvor fattede, at endnu en drømmetur var ovre.

Jørgen Hammergaard Hansen.

HJØRRING REJSER HAL

I Hjørring Badmintonklub, hvor man i mange år har drømt om at bygge egen hal, er man nu i fuldt sving med at føre drømmene ud i virkeligheden.

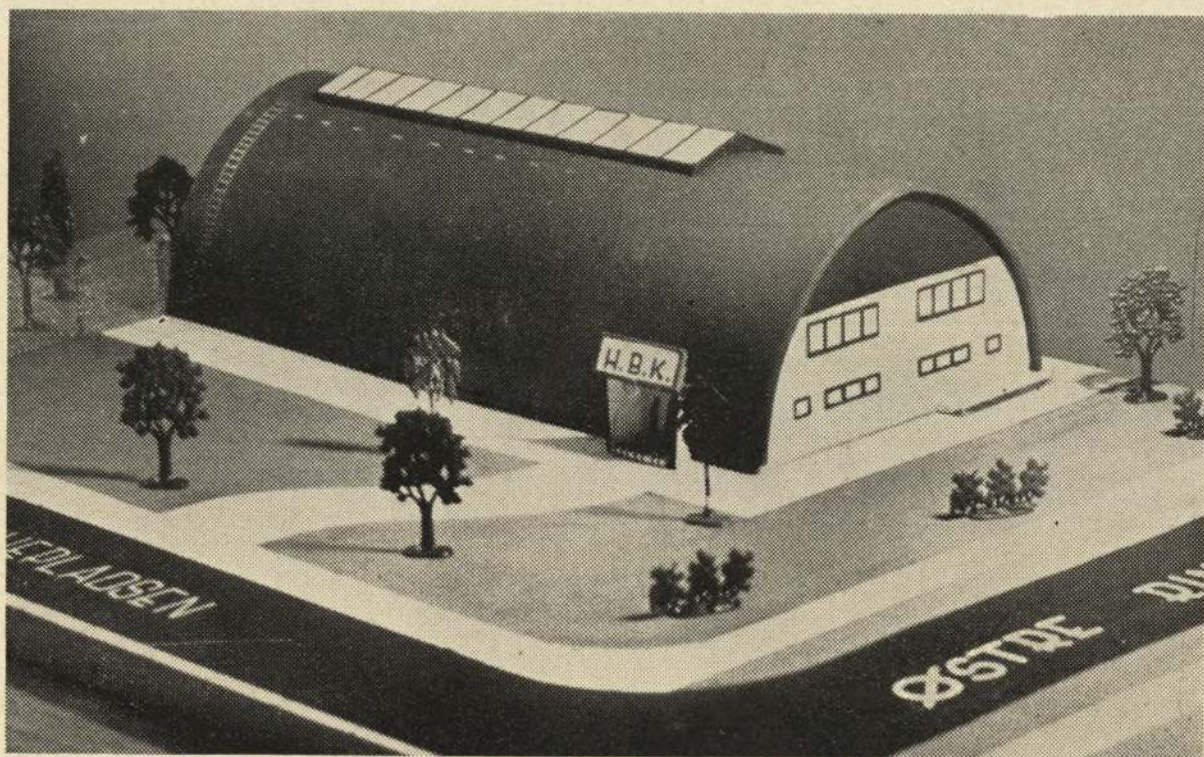
Da Hjørring hørte, at Lillerød Badmintonklub havde været i stand til at bygge sin egen hal, gik HB's medlemmer ind for tanken om, at gøre

LB kunststykket efter, og man allierede sig med arkitekt J. P. Wetling, der projekterede Lillerød Badmintonhal.

Hallen.

Den 5. maj var Hjørring kommet så langt med sine halplaner, at HB's energiske formand, Steen Sørensen,

kunne bede byens borgmester tage det første spadestik på det areal, som byen har stillet til klubbens disposition i nærheden af dyrskuepladsen, og nu graver klubbens medlemmer på livet løs morgen og aften. Foreløbig har man kastet sig over det areal, der skal rumme fyrekælderen, og når dette er overstået kommer



Den projekterede hal i Hjørring. (Fot. Steen Sørensen, cliché: Vendsyssel Tidende).

turen til det stykke jord, hvorpå selve hallen skal ligge. Soklen, der skal bære hallen, skal støbes en meter ned i jorden, og hallens buer, der bliver af træ, regner man med at kunne få rejst inden pinse, så der er fart i foretagendet. Selvfølgelig er der en lang ende igen, men Rom blev som bekendt ikke bygget på een dag, og Hjørring-hallen bliver det heller ikke, men hvis sommeren skikker sig vel, håber man at have hallen under tag til efteråret, således at man fra og med den kommende sæson rigtig kan boltre sig i det helt store badminton-spil.

Hallen og klublokalet kommer alt ialt til at dække et fladeareal på 17,40×40 meter, og der bliver fire baner.

I den ene ende af hallen bliver der i hele bygningens bredde to store omklædningsrum med bad og toiletter, redskabsrum, garderobe og toiletter for besøgende. På første sal over omklædningsrummene er det tanken at indrette klublokale, køkken og bestyrelsesværelse samt tilskuerpladser. Hallen bliver så stor, at den også kan benyttes til håndbold. Mellem banerne bliver der et mellemrum på en meter og bag banerne bliver der to meters plads, således at der bli-

ver plads til tre rækker tilskuere langs hallens ydervægge. Højden i hallen bliver på 10,20 meter. Opvarmningen sker ved hjælp af et olie-fyr.

Financieringen.

Hallens byggesum er anslået til 150.000 kroner, og det er jo en artig sum penge, navnlig når man kun råder over 15.000 kroner i byggefonden plus den frivillige arbejdskraft, som medlemmerne skal præstere, og det er jo ikke lutter slanter.

Men heldigvis er der andre end netop Hjørring Badmintonklub, der har været interesseret i at se hallen rejst. Klubben har mødt en enestående velvilje fra alle sider.

Landøkonomisk Selskab har således ydet klubben et rentefrit lån på 50.000 kroner, som er gjort afdragsfrit de første fem år, og som derefter skal afdrages over tyve år. Til gengæld skal selskabet have rådighed over hallen otte dage før og otte dage efter ethvert dyrskue i byen.

Endvidere yder Nordjyllands Pelsdyravlerforening klubben et lån på 25.000 kroner, der skal forrentes med 5 procent uden afdrag de første fem år, og som derefter skal afdrages over tyve år. Pelsdyravlerforeningen

forpligter sig til de første fem år at leje hallen i otte dage om året for en pris af 150,00 kroner pr. dag; når de første fem år er udløbet optager man nye forhandlinger.

Fra tipsmidlerne håber man på et tilskud på 5 eller 10.000 kroner, fra Dansk Idræts-Forbund venter klubben et lån på 30.000 kroner, selv disponerer klubben som allerede nævnt over et byggefond på 15.000 kroner plus den frivillige arbejdskraft. Det beløb, der derefter resterer, håber klubben også at kunne skaffe til veje.

Frivillig arbejdskraft.

Efter alle solemærker at dømme bliver Hjørring-spillerne ikke ene om arbejdet med at rejse hallen. Klubbens kasserer, Orla Barkholt, der i de sidste fem år har været leder af internationale arbejdslejre, har været i forbindelse med denne organisations afdeling i Frankfurt am Main, og i løbet af juli og august kommer der godt og vel en snes lærere og studenter fra vidt forskellige lande til Hjørring for at give Hjørring-folkene et nap med.

Drømmen om en badmintonhal i Hjørring er nu takket være en energisk klubledelse blevet til realiteter.



DANMARKSMESTERSKABER

I anledning af at det i år var 25 år siden, at „Dansk Idræts-Forbund's mesterskaber i badminton for Danmark“ blev afviklet for første gang, havde DBF indbudt danmarksmestrene fra 1931 til at overvære finalekampene i dette års danmarksmesterskaber, og de tidligere mestres nærværelse blev hilst med honnør af det øvrige publikum.

Det vil være på sin plads her at nævne mestrene i 1931. — — — →

Af forbundets protokoller fra den gang fremgår det iøvrigt, at finalekampen i herre single blev spillet mellem Kaj Andersen, KBK, og Sv. Strømman, SIF, og tallene blev 15—8, 15—8 til førstnævnte. Finalekampen i dame single stod mellem søstrene Ruth og Gerda Frederiksen, og tallene blev her 11—4, 11—7. I herre double stod finaleopgøret mellem S. Raaskou & Sv. Strømman, der overbevisende slog Julius („Julle“) Larsen, KBK, & Rützebeck, KBK, med 15—6, 15—2. Dame doublerne gik til

søstrene Ruth & Gerda Frederiksen fra SIF, der med tallene 18—13 15—10 gjorde det af med KBK-parret Abel & Nielsen (Inger Rehberg). I mixed double slog Aksel Hansen & Bodil Clausen, SIF, klubkammeraterne S. Raaskou & Gerda Frederiksen med 15—7, 15—8.

Lad os også som et lille koriosum

Danmarksmestrene 1930—31:

Hs: Kaj Andersen, KBK.
ds: Ruth Frederiksen (nu Dalsgård), SIF.
hd: Sv. Strømman & S. Raaskou, SIF.
dd: Gerda Frederiksen, (nu Jacobsen), SIF, og Ruth Frederiksen (nu Dalsgård), SIF.
md: Aksel Hansen, SIF, & Bodil Clausen (nu Strømman), SIF.

nævne, at herre single rækken i 1931 talte 18 deltagere (i år 29), dame singlerækken mønstrede 6 deltagere (i år 19), herre double rækken talte 14 par (i år 19 par), dame doublerne omfattede den gang 4 par (i år 13 par), medens mixed doublerne talte 10 par (i år 21 par). Man kan således ikke sige, at tilgangen har været særlig stor i betragtning af, at mesterskaberne i år har 25 år på bagen.

Denne sæsons danmarksmesterskaber bragte et par artige sensationer, idet ungdommen i damernes semifinaler let og smertefrit ekspederede et par „gamle“ prøvede kanoner ud af banen uden eller så godt som uden modstand, medens sværdsidens gamle garde viste, at der endnu er krummer i dem, og at de forstår at holde ungdommen fra livet. Danmarksmesterskaberne 1955—56 er faktisk nu så langt på afstand, at de er lige ved at blive en saga blot, så vi vil ind-

(Fortsættes side 22).



Otto Hansen mindet ved formandsmødet

Ved Københavns Badminton Kreds formandsmøde onsdag den 16. maj holdt formanden, William Bach, følgende mindetale over kredsens tidligere formand og eneste æresmedlem, Otto Hansen:



Som det er repræsentanterne bekendt gennem dagspressen, er kredsens tidligere formand og æresmedlem, Otto Hansen, pludselig afgået ved døden.

Otto var en idrættens tjener, i dette ords allerbedste betydning, han døde midt i arbejdet. Fredag eftermiddag var vi til møde sammen i Københavns Idrætspark's bestyrelse, hvor netop et spørgsmål af den største betydning for de københavnske idrætsmænd var til behandling, og hvor Otto var en meget interesseret deltager i afgørelsen af denne sag.

Jeg forlod Otto kl. 19,30 med den sædvanlige hjertelige hilsen fra hjem til hjem, og to timer efter var han død, et smertens tab for idrætten.

Efter Otto's eget ønske vil begravelsen foregå i stilhed og vi kan kun på denne måde mindes ham i stilhed, i taknemlighed for hans store arbejde for Københavns Badminton Kreds.

For mig var det en naturlig ting, at Otto netop skulle forlade os på en skøn forårsdag, en dag, hvor det bryder og gærer i naturen, hvor alt klæder sig i smukke, festlige farver, hvor sindene glæder sig til lyse tider, til den skønne fest i naturen, sådan var jo Otto, et menneske, der elskede fest og farver, et menneske, for hvem det var en opgave at stemme alle omkring sig til fest og glæde, et menneske, der bestræbte sig på at huske alt det gode ved kammeraterne og glemme det onde.

For Københavns Badminton Kreds har Otto haft en umådelig betydning, han var med til kredsens stiftende generalforsamling den 16. juli 1934, blev samme dag indvalgt i bestyrelsen, og blev i denne i 18 år.

Otto blev næstformand i 1936, formand i 1938, og som formand blev han år efter år genvalgt, indtil han efter eget ønske trådte tilbage i 1952.

Otto blev det store samlingsmærke for københavnskredsen, han oplevede den første vanskelige tid, hvor den store tilgang til vor idræt medførte et kæmpearbejde for den siddende ledelse, men Otto forstod ved sit pragtfulde humør, ved sin store char-

me og sit overskud af kræfter at få alle sine kammerater til at føle arbejdet mindre besværligt.

Mange og store opgaver blev løst under Otto's førerskab, den stadige tilgang af nye klubber med nye ledere, ledere med nye idéer, med et andet syn på tingene, medførte, at der blev brug for Otto's store diplomatiske evner. Otto forstod, som få, at få sagerne til at glide, så alle følte sig tilfreds.

Otto elskede fred og fordragelighed, hårde ord og uvenskab var ham imod, ofte gik han på akkord med sin egen overbevisning blot for at skabe den gode kontakt mellem klubber og ledere, aldrig tænkte Otto på sin egen person, for ham var det sagen og dennes bedste løsning, der var det afgørende.

I dag er Otto ikke mere, vi vil savne denne store glade dreng, aldrig vil han glemmes, ofte vil vi komme til at sige, kan du huske Otto, altid vil vi bevare mindet om den gode kammerat, der skabte så mange lyse og glade stunder for os.

I dag siger vi på denne måde det sidste farvel, og tak for det gode, usvigelige kammeratskab, æret være Otto Hansens minde.

HOLDTURNERINGEN

Div. 1.

KBK 1—VBC 1	19—2
KMB 1—KFB 1	16—5
ABC 1—Smash 1	19—2

Div. 2.

BK42 1—KBK 2	4—17
CBK 1—GSB 1	16—5
ABC 2—LBK 1	8—13
GBK 1—KBT 1	16—5

Div. 3.

BK36 1—Kvik 1	10—11
ØBK 1—SIF 1	16—5
KBT 2—KMB 2	10—11

Div. 4.

BBK 2—KBK 3	5—16
KFB 2—BC37 1	11—10
RBK 1—LBK 2	13—8
ABC 3—Smash 2	7—14

Div. 5.

KBK 4—GSB 2	8—13
HBC 1—GBK 2	8—13
ØBK 2—KMB 3	16—5

Div. 6.

KBT 3—CBK 2	6—15
VBC 2—KBT 3	7—14
VBC 2—BK36 2	14—7
BC37 2—BBK 3	9—12

Div. 7.

BBK 4—SI 1	8—13
GSB 3—KBT 4	14—7
ØBK 3—Kvik 2	6—15

Div. 8.

KBT 5—BC37 3	6—15
--------------	------

Div. 9.

Point 1—KFB 4	20—1
CBK 3—BBK 5	13—8

Div. 10.

RBC 2—DI 1	3—4
------------	-----

Junior, div. 2.

LBK—KMB	5—10
BBK—KBT	5—10
KMB—ØBK	3—12
LBK—KFB	4—11

Puslinge.

KFB—GBK	14—1
KBK—CBK	13—2

Ø. B. K.

Ved Østerbro Badminton Klub's generalforsamling den 24. april 1956 blev følgende bestyrelse valgt:

Formand Svend Kobberø, Ryparken 114, Ø., Ry 4805 x. Næstformand Erik Mobeck, Ryparken 204, Ø., Ry 1020. Kasserer Alfred Grønnegaard,

Resultatet af holdturneringen blev som følger:

1. division.

1. KBK 1	 6 points
2. ABC 1	 4 "
3. KMB 1	 4 "
4. SMASH 1	 3 "
5. VBC 1	 2 "
6. KFB 1	 2 "
7. BBK 1	 0 "

2. division.

1. CBK 1	 7 points
2. GBK 1	 6 "
3. LBK 1	 5 "
4. KBT 1	 4 "
5. KBK 2	 3 "
6. GSB 1	 2 "
7. BK42 1	 1 "
8. ABC 2	 0 "

3. division.

1. ØBK 1	 6 points
2. SIF 1	 5 "
3. KMB 2	 4 "
4. KVIK 1	 2 "
5. FBK 1	 2 "
6. BK36 1	 1 "
7. KBT 2	 1 "

4. division.

1. SMASH 2	 6 "
2. KBK 3	 6 "
3. RBK 1	 5 "
4. LBK 2	 4 "
5. BC37 1	 2 "
6. BBK 2	 2 "
7. KFB 2	 2 "
8. ABC 3	 1 "

5. division.

1. GBK 2	 6 "
2. GSB 2	 5 "
3. KBK 4	 3 "
4. HBC 1	 2 "
5. ØBK 2	 2 "
6. KMB 3	 1 "
7. BK42 2	 1 "

6. division.

1. CBK 2	 6 "
2. KBT 3	 4 "
3. VBC 2	 4 "
4. SMASH 3	 3 "
5. BBK 3	 2 "
6. BC37 2	 1 "
7. BK36 2	 1 "

7. division.

1. SI 1	 6 "
2. KBT 4	 4 "
3. BBK 4	 4 "
4. KVIK 2	 2 "
5. GSB 3	 2 "
6. ØBK 3	 2 "
7. KFB 3	 1 "

8. division.

1. PI 1	 5 "
2. GBK 3	 4 "
3. VBC 3	 3 "
4. BC37 3	 2 "
5. KBT 5	 1 "
6. BK36 3	 0 "

9. division.

1. POINT 1	 5 "
2. RBK 2	 3 "
3. SMASH 4	 2 "
4. CBK 3	 2 "
5. BBK 5	 2 "
6. KFB 4	 1 "

10. division.

1. PI 2	 6 "
2. SI 2	 5 "
3. HBC 2	 4 "
4. DI 1	 3 "
5. RBC 1	 2 "
6. RBC 2	 1 "
7. POINT 2	 0 "

Junior.

1. division.

1. KBK	 3 "
2. CBK	 3 "
3. GBK	 2 "
4. ABC	 1 "
5. SIF	 1 "

Junior.

2. division.

1. ØBK	 6 "
2. VBC	 4 "
3. KFB	 3 "
4. KMB	 3 "
5. BBK	 3 "
6. KBT	 2 "
7. LBK	 0 "

Puslinge.

1. SIF	 5 "
2. KFB	 4 "
3. KBK	 3 "
4. GBK	 2 "
5. CBK	 1 "
6. VBC	 0 "

(Fortsat fra side 14).

Rud. Berghsgade 69, Ø., Ry 733 u.
Sekretær Helge Johansen, Holstebro-
gade 12⁴, Ø., Tr 3688. Som bestyrel-
sesmedlem Anders Jensen, Bell-
mandsgade 4¹, Ø., Ry 4336.

Spilleudvalget kom til at bestå af

Frantz Olsen, Viemosevej 127, Her-
lev, 94 10 93, Ole Rugh, Strandboule-
varden 69, Tr 5195, Ole Nygaard,
Aabakkevej 24 F, Tommy Stahr, Fri-
mestervej 29¹, NV., og Tove Ander-
sen, sygeplejerboligen, Bispebjerg
hospital, NV.

GENTLEMAN-POKALEN

Mon ikke mangen en spiller og til-
skuer går rundt med den opfattelse,
at dommeren på stigen måske nok
er placeret på sit høje stade for at
kunne tælle de scorede points, men
at han navnlig sidder for at kunne
anholde de synder og lovovertrædel-
ser, der bevidst eller ubevidst begås
af de „stridende parter“ på banen.

At han sidder der for disse to ting,
er den pure sandhed, men indenfor
Københavns Dommerklub har man
gerne villet fastslå, at klubbens med-
lemmer er gået på stigen for også
at iagttage alle de gode og fair in-
termezzoer, der kommer for dagens
lys under en kamp, og af disse sid-
ste er der heldigvis mange.

Klubbens ønske om at belønne det

fine sportmanship på banen er nu
manifesteret i en pokal — Gentle-
man-pokalen — der herefter hvert
år vil blive tildelt den badmintonspil-
ler under DBF, der i medgang og
modgang sæsonen igennem har vist
det bedste sportmanship.

Det kan være svært nok at være
dommer i en kamp, men det må være
lige så svært at være dommer, når
Gentleman-pokalen skal uddeles, for
heldigvis udgør den del af spillerne
stadig majoriteten, der ikke vrider
ansigtet i grimasser, når medspille-
ren laver noget skidt, ikke skyder
skylden på bolden, ketcheren eller
lyset, når en fejl er begået, ikke glor
olmt på tilskuerne, når de diskuterer

for højlydt, og ikke stirrer opgivende
på dommeren, hvis han mener sig
forfordelt.

At Københavns Dommerklub i år
sikkert har haft sine svære spekula-
tioner, inden den skulle afsige sin
„kendelse“, må man vist anse for
givet, for der har heldigvis været
mange spillere, der har gjort sig for-
tjent til den ære, det er, at modtage
denne pokal, men at pokalen for 1955
er tildelt Ove Eilertsen fra Amager
Badminton Club, vil blive hilst med
glæde og tilfredshed i alle lejre.

Gentleman-pokalen „vindes“ til
ejendom straks, idet det er dommer-
klubbens hensigt hvert år at uddele
en pokal.



JYLLANDS BADMINTON KREDS



NORDJYSK

Det har antagelig undret mange, at de ikke i lighed med tidligere år her i bladet har kunnet læse, hvorledes de forskellige hold har klaret sig i **Holdturneringen i Nordjylland**, men på grund af isvinter, strejker, benzinmangel o. s. v. er turneringen først nu færdig, og her kommer så alle resultaterne.

Jyllandsserien har jo tidligere været fremme her i bladet, så dem kan vi springe over og begynde med serie 1.

Her blev stillingen således:

	p.	v.	t.
1. Sæby	6	47—19	
2. Olympia	5	44—22	
3. Skjold	4	40—26	
4. Triton	3	32—34	
5. Brønderslev	2	23—43	
6. Ålborg BK.	1	31—35	
7. Hjørring	0	14—52	

Sæby er så afgjort Jyllands stærkeste serie 1 hold, og som sådan burde de være rykket op i jyllandsserien, nu kommer de antagelig til at vente et år.

Serie 2, pulje 1.	p.	v.	t.
1. Triton	7	59—29	
2. Vrå	6	59—29	
3. Sæby	3	34—54	
4. Ålborg BK.	2	30—58	
5. Skagen	2	39—49	

Serie 2, pulje 2.			
1. Triton	8	69—19	
2. Skalborg	5	48—40	
3. Skjold	3	43—45	
4. Arden	3	29—59	
5. Års	1	31—57	

Triton er distriktsvinder af serie 2, men da klubben i forvejen har et hold i serie 1, bliver det antagelig Vrå, der rykker op i serie 1.

Serie 3, pulje 1.

Her har kun tre hold gennemført turneringen, så vi nøjes med at fastslå, at Frederikshavn er vinder af puljen, og også ved oprykningskampene blev vinder af serie 3, og som

sådan fra næste sæson rykker op i serie 2.

Frederikshavn er tilsyneladende på vej frem til deres gamle plads i nordjysk badminton. Nu har de tre år i træk klaret at rykke en serie frem. Det skal blive interessant at se, om også de kan klare en serie til næste år.

Serie 3, pulje 2.	p.	v.	t.
1. Skjold	7	65—23	
2. Triton	7	58—30	
3. Lindholm	3	48—40	
4. Fjerritslev	2	33—55	
5. Ålborg BK.	1	16—72	

Serie 3, pulje 3.			
1. Mou	6	51—37	
2. Skjold	4	46—42	
3. Olympia	4	45—43	
4. Danmark	4	43—45	
5. Triton	2	35—53	

Serie 3, pulje 4.			
1. Skjold	6	49—17	
2. Triton	3	31—35	
3. Års	2	23—43	
4. Hobro	1	29—37	

Serie 4, pulje 1.			
1. Sindal	4	55—15	
2. Skagen	4	33—33	
3. Agersted	3	41—25	
4. Tårs	0	7—59	

Serie 4, pulje 2.			
1. Triton	7	71—17	
2. Lindholm	6	49—39	
3. Fjerritslev	4	38—50	
4. Kås	2	30—58	
5. Skjold	1	32—56	

Serie 4, pulje 3.			
1. Svenstrup	6	66—22	
2. Års	6	52—36	
3. Hornum	4	56—32	
4. Nørager	4	35—53	
5. Vognsild	0	10—78	

Serie 4, pulje 4.			
1. Olympia	7	67—21	
2. Astrup	5	55—33	
3. St. Brøndum	4	40—48	
4. Ålborg BK.	3	34—54	
5. Vejgård	1	24—64	

Alle puljevinderne rykker op i serie 3. Ved kampene om distriktsme-

sterskabet for serie 4 har Sindal vundet over Svenstrup 7—4. Triton over Olympia 7—4, og endelig Triton over Sindal 6—5.

Serie 5, pulje 1.	p.	v.	t.
1. Langholt	7	76—12	
2. Frederikshavn	7	66—22	
3. Dronninglund	3	25—53	
4. Hjørring	1	23—55	
5. Ørum	1	19—69	

Serie 5, pulje 2.			
1. Manstrup	6	71—17	
2. Ålborg BK.	5	47—41	
3. Birkelse	4	41—47	
4. Kås	4	30—58	
5. Fjerritslev	2	32—56	

Serie 5, pulje 3.			
1. Hjørring	8	68—20	
2. Skjold	5	51—37	
3. Brønderslev	3	39—49	
4. Vrå	2	34—54	
5. Triton	2	28—60	

Serie 5, pulje 4.			
1. Hobro	10	99—11	
2. Ravnkilde	8	90—20	
3. Vognsild	5	55—55	
4. Nørager	4	41—69	
5. Snæbium	3	33—77	
6. Øls	0	12—98	

Serie 5, pulje 5.			
1. Fjellerad	6	57—31	
2. Olympia	5	54—34	
3. Astrup	4	47—41	
4. Triton	3	37—51	
5. St. Brøndum	2	26—62	

Serie 5, pulje 6.			
1. Sebbler	7	63—25	
2. Skørping	7	62—26	
3. Støvring	3	36—52	
4. Års	2	40—48	
5. Hornum	1	19—69	

Ved oprykningskampene, og kampene om distriktsmesterskabet for serie 5, har Hobro vundet over Hjørring 6—5. Langholt over Fjellerad 10—1. Sebbler over Manstrup 7—4. Langholt over Sebbler 6—5. Slutkampen mellem Langholt og Hobro vil være spillet, når dette læses.

AALBORG- MESTERSKABERNE

„Verdens største turnering“, påstår et lokalt blad, at turneringsledelsen kalder Ålborg-mesterskaberne først i maj. Vi frygter her protester fra klubber som Smash og Brønshøj samt måske sjællandskredsens. Men vi havde i hvert fald 436 kampe i 37 rækker, høj stemning og spændende kampe, der for flertallets vedkommende endte med sejre til unge, talentfulde spillere fra de otte deltagende klubber, flest til Triton, der vandt 27½ række, men også stillede med ca. 60 % af deltagerne, nemlig 165, 5½ til Skjold, 3 til ABK og 1 til Vejgård.

Stik mod forventning gav tre af

mesterrækkefinalerne uventede resultater. Største sensation var jyllandsmestrene Grete Flensted og Else Burmesters nederlag til Annie Burmester og Kate Kästel. Flensted og Burmester har været ganske suveræne i Jylland hele sæsonen, men modstanderne var i topform og vandt i tre sæt.

Det var heller ikke ventet, at Kate Kästel igen skulle besejre Else Burmester i single, men hun gentog efter klogt spil sin sejr fra jyllandsmesterskaberne. Også her var tre sæt.

I herre single var der kun to. Efter formen i år havde alle ventet en sikker sejr til Carsten Morild, men

Finn Nielsen spillede helt overdådigt og udspillede Morild i overlegen stil.

I herre double vandt Carsten Morild—Jørgen Brix Steby, Triton, sikkert over ABK'erne Torben Qwist—Thorkil Nielsen, og Carsten Morild—Grete Flensted var sikre vindere i mixed.

Bedre end præstationerne i toppen var det dog, at spillet helt ned i de laveste rækker, d- og e-rækken, var af den slags, man kalder badminton.

Vi vil — i vor sædvanlige selvglæde — her i Ålborg vove at udfordre alle byer i verden til en bykamp på store hold (50—100) og venter kun at se København besejre os.

tm.

ØSTJYDSK

Slutresultater for Østjysk Badminton Distrikts holdturnering.

1. serie.	p.	v.	t.
1. Århus 1	6	59—7	
2. Randers	5	47—19	
3. Vejle	4	44—22	
4. Århus 2	3	31—35	
5. Horsens	2	28—38	
6. Skovbakken	1	16—50	
7. Grenå	0	6—60	

Oprykning:

Århus 1—Gråsten	5—6
-----------------------	-----

2. serie, pulje 1.

1. Hasle	6	54—34
2. Ebeltoft	5	44—44
3. Dagnæs	4	46—42
4. Politiet	4	45—43
5. Århus	1	31—57

2. serie, pulje 2.

1. Bjerringbro	5	51—37
2. Silkeborg	4	47—41
3. S. I. K.	4	47—41
4. Viborg	4	43—45
5. Randers	3	32—56

Oprykning:

Hasle—Bjerringbro	3—8
-------------------------	-----

Nedrykning:

Randers—Århus	5—6
---------------------	-----

3. serie, pulje 1.

1. Gylling	7	58—30
2. Odder	6	59—29
3. Brejning	5	47—41
4. Dagnæs	2	40—48
5. Horsens	2	16—72

3. serie, pulje 2.

1. Auning	6	62—26
2. Ebeltoft	4	46—42
3. Hornslet	4	42—46
4. Assentoft	4	39—49
5. Grenå	2	31—57

3. serie, pulje 3.

1. Hammel	5	42—24
2. Skovbakken	4	36—30
3. Viking, Silkeborg	3	40—26
4. Højbjerg	0	14—52

3. serie, pulje 4.

1. Viborg	8	58—30
2. Langå	4	45—43
3. Randers	3	43—45
4. Sdr. Resen	3	41—47
5. Kjellerup	2	33—55

Oprykning:

Auning—Hammel	Hammel w. o.
Viborg—Gylling	6—5
Hammel—Viborg	8—3

4. serie, pulje 1.

1. Vejle	10	94—16
2. Silkeborg	6	57—53
3. Brædstrup	5	57—53
4. Højen	5	55—55
5. Horsens	2	41—69
6. Linå	2	26—84

4. serie, pulje 2.

1. Pindstrup	8	70—18
2. Helgenæs 1	4	56—32
3. Tåstrup	4	42—46
4. Rønde	1	33—55
5. Helgenæs 2	1	19—69

4. serie, pulje 3.

1. Beder	7	65—23
2. Højbjerg	6	59—29

3. Skovbakken	5	52—36
4. Høring	2	29—59
5. Politiet	0	15—73

4. serie, pulje 4.

1. Hinnerup	4	41—25
2. Værum	4	35—31
3. Krstrup	3	38—28
4. Hammel	1	18—48

4. serie, pulje 5.

1. S. I. K.	6	48—18
2. Bjerringbro	2	35—31
3. Viborg	2	30—36
4. Sdr. Resen	2	19—47

Kvartfinale:

Hinnerup—S. I. K.	S. I. K. w. o.
------------------------	----------------

Semifinale:

Vejle—S. I. K.	8—3
Pindstrup—Beder	Pindstrup w. o.

Finale:

Vejle—Pindstrup	9—2
-----------------------	-----

Juniore, pulje 1.

1. Horsens	5	34—8
2. Århus 1	5	30—12
3. Vejle	2	12—30
4. Brejning	0	8—34

Juniore, pulje 2.

1. Ebeltoft	4	28—0
2. Århus 2	2	8—20
3. Silkeborg	0	6—22

Finale:

Horsens—Ebeltoft	2—5
------------------------	-----

Herreholdturneringen:

Pulje 1.

1. Kjellerup 1	6	52—2
----------------------	---	------

2. Kjellerup 2	4	30—24
3. Frederiksdal	1	16—38
4. Sinding	1	10—44

Pulje 2.

1. Silkeborg	6	46—8
2. Hinnerup	3	27—27
3. Viking, Silkeborg	2	18—36
4. Århus	1	17—37

Pulje 3.

1. Vejle	6	46—8
2. Them	3	24—30
3. Ejstrupholm	2	22—32
4. Bryrup	1	16—38

Semifinale:

Silkeborg—Kjellerup 1 ...	9—0
Vejle oversidder	

Finale:

Silkeborg—Vejle	6—3
-----------------------	-----

A. B. jysk holdmester.

Århus Badmintonklubs i denne sæson noget anløbne renommé højnedes — i hvert tilfælde resultatmæssigt — vist noget, da klubben lørdag den 7. april vandt det jyske holdmesterskab ved overbevisende at slå Kolding med 10—1. Ikke på noget tidspunkt var der uvished om resultatet, idet Århus foruden den tabte kamp — 4. herre single — kun afgav et sæt.

Koldingklubbens udmærkede værtskab ufortalt, må det vist i sandhedens, eller rettere jysk badmintons interesse siges, at det er godt, kredsen har indset, at det var en fejl-disposition at lade den jyske holdmesterskabskamp afvikle mellem den bedst placerede klub i danmarksturneringen og jyllandsserien. AB's styrke er jo ikke formidabel for tiden, men ingen havde vel på forhånd regnet med den mulighed, at

klubben ikke skulle vinde mesterskabet over Kolding. Dette på forhånd givne resultat forfladiger matchens betydning. Derfor må det hilses med tilfredshed, at holdmatchen om jyllandsmesterskabet skal afvikles mellem kredsens højst placerede hold i fremtiden. Så får kampen — ikke mindst fra spillerside — først den interesse, som den berettiger.

Resultaterne blev:

Hs. Keld Jensen—Benny Rasmussen 5—15, 3—15, S. A. Hesselbjerg—Mogens Petersen 16—17, 12—15, V. Birknov—Hans Rødgaard, 10—15, 4—15, H. V. Jochumsen—Kinch Jensen 15—10, 15—1.

Ds. Ruth Nielsen—Inge Ahlers 5—11, 1—11, Y. Deleuran—Ester Ahlers 3—11, 6—11.

Hd. Jochumsen og Hesselbjerg—M. Petersen og Rødgaard 7—15, 15—8, 9—15. K. Jensen og Birknov—Benny Rasmussen og Kinch Jensen 8—15, 12—15.

I damedouble vandt Århus-søstre Ahlers 15—3, 15—4 og mixed double-resultaterne var: K. Jensen og Deleuran—Inge Ahlers og Benny Rasmussen 2—15, 0—15. R. Nielsen og Hesselbjerg—Esther Ahlers og M. Petersen 5—15, 8—15.

Samme dag afvikledes også i Kolding finalekampen mellem Århus Badmintonklub og Gråsten Badminton Klub om ret til oprykning i jyllandsserien. Noget mod forventning vandt sønderjyderne med 6—5. Selv om de umiddelbart efter kampen ytrede betænkeligheder med hensyn til de i næste sæson forestående lange rejser — f. eks. til Skagen — under vi dem gerne denne sejr. Holdet består udelukkende af sympatiske sportsfolk (med en mægtig kondition), men hvis ikke to afgørende faktorer havde spillet ind, var Grå-

sten sikkert ikke rykket op. Den ene faktor var, at en af Århus-holdets støttespillere svigtede afgjort og den anden, at klubben ca. fjorten dage før matchens afvikling pludselig fra kredsens spilleudvalg fik startforbud for Hans Madsen under henvisning til holdreglementets § 8.

Matchens kampe blev iøvrigt afviklet på bedste måde, og resultaterne blev: Hs. Kaj Nielsen—J. Rosenlund 15—7, 15—5. H. Rohden—Kaj Madsen 15—5, 15—1. S. A. Langdorf—Rohde Christensen 15—2, 15—2. E. Langdorf—S. W. Andersen 17—15, 15—6. — Ds. M. Overgaard—Birgit Belter 4—11, 7—11. M. Nicolaisen—E. Spurre 0—11, 3—11. — Hd. K. Nielsen og E. Langdorf—J. Rosenlund og Kaj Madsen 12—15, 15—13, 15—1. S. A. Langdorf og H. Rohden—Rohde Christensen og S. W. Andersen 15—10, 15—5. — Dd. M. Overgaard og M. Nicolaisen—Birgit Belter og Edel Spurre 2—15, 0—15. — Md. M. Overgaard og K. Nielsen—Birgit Belter og J. Rosenlund 5—15, 15—3, 6—15. M. Nicolaisen og H. Rohden—Edel Spurre og S. W. Andersen 10—15, 15—9, 8—15.

W.

„Et nederlag“ — skriver vor Århus-referent — „skal ikke bortforklares, men af og til kommenteres“, men da disse kommentarer — efter vor formening — ikke hører hjemme her i bladet, men derimod på Jyllands-kredsens årsmøde, hvor man kan diskutere § 8 pro et contra, har vi tilladt os at slette kommentarerne, da det hverken er i DIF's, DBF's eller bladet's ånd at „holde storvask for åbent tæppe“.

Red.



BORNHOLMS BADMINTON KREDS

Bornholms Badminton Kreds afholdt sit årlige kredsmøde tirsdag den 24. april. Det sene tidspunkt skyldes den lange vinter, hvorved holdturneringen først blev færdigspillet lige op under påske.

Kredsen har i sæsonens løb afholdt fem bestyrelsesmøder og seks spilleudvalgsmøder. Udviklingen på Bornholm går den rigtige vej. Kredsen

har haft tilgang af en klub, Nylars, og talmæssigt er medlemsantallet forøget med seks seniorer og atten juniorer.

Formanden henstillede i sin beretning, at klubberne reagerede lidt mere villigt overfor kredsens henvendelser. Man var såvel indenfor bestyrelse som spilleudvalg interesseret i at de tre trænere, som kred-

sen råder over, kom ud til klubberne, men en selvfølge var det, at klubberne indgav deres ønsker så betids, at træningsprogrammet kunne lægges rationelt.

Bornholmskredsen havde for første gang deltaget i kvalifikationsturneringen til holdmesterskabet for Danmark i badminton, og selv om mødet mellem Rønne Badminton Klub



Bornholmsmestrene i herre double. Fra venstre Keld Knudsen, der også blev mixed double-mester, og Frits Knudsen.

og Helsingør Badmintonklub gav så stor en sejr som 13—0 til Helsingør, havde man på Bornholm kun været glade ved at få lejlighed til at prøve kræfter med „oversøiske“ klubber. Så man på resultatlisten for kvalifika-

tionsturneringen, så viste tallene dog, at der havde været en række gode og jævnbyrdige kampe. Så længe Bornholm ikke disponerer over en badmintonhal, vil spillerne derovre fra altid være handicappet, når de skal spille i hal.

Kredsens holdturnering var blevet gennemført i alle tre rækker med fem hold i A-rækken, fem hold i B-rækken og syv hold i C-rækken. Vindere blev for A-rækkens vedkommende RBK med 36—0, for B-rækken Klemensker I med 27—9 og for C-rækken ASG med 38—16.

Kassereren, Knud Pedersen, forelagde det reviderede regnskab, der balancerede med kr. 1.766,00 og som fremviste et lille overskud på kr. 31,86.

Formanden, Niels P. Andersen, genvalgtes, og det samme var tilfældet med kassereren, Knud Pedersen. Nyvalgt blev Hans Grønvald, der indtrådte i stedet for den afgående se-



Bornholmsmestrene i dame double. Erna Petersen til venstre og Ulla Nielsen, der også blev mester i mixed double.

kretær Poul Riis, der ønskede at trække sig tilbage.

Til mødested næste år valgtes Rønne.



SJÆLLANDS BADMINTON KREDS

Sjællands Badminton Kreds afholder årsmøde søndag den 10. juni kl. 10,00 i DIF's lokaler, Vester Voldgade 11, København.

Kredsbestyrelsen er meget interesseret i, at så mange af kredsens klubber som muligt lader sig repræsentere ved årsmødet, hvor vigtige beslutninger træffes.

Ny formand:

Maaløv Boldklubs badminton afd., Gustav A. Blomberg, Maaløv Byvej 71, Maaløv.

LILLERØD

Det blev to lange påskedage i Lillerød Badmintonklubs nye hal, hvor L. B. for første gang afholdt sin



Bornholms juniormestre, Ole Andersen, ØIF, og Jette Jensen, ASG.

doubleturnering i alle tre kategorier opdelt i en A- og B-række. Ikke mindre end 80 spillere havde tilmeldt sig denne turnering, og de fik nogle dejlige og fornøjelige timer, og man blev vidne til megen god badminton.

Vi skal indskrænke os til at nævne, at i A-rækken vandt Bent Larsen, Hillerød/Henning Nielsen, Fr.borg, i en god tresætskamp i finalen over Arne Jørgensen/Erik S. Andersen, Lillerød. I dame double vandt Birthe Christensen/Birthe Hansen, Lillerød, i finalen over Gerda Simonsen/Birthe Andersen, Hundested, og i mixed double overraskede Arne Jørgensen, Lillerød, ved sammen med sin klubkammerat, B-rækkespilleren Jytte Petersen, at gaa igennem til finalen og vinde denne over hvidovreparret Søren Ewald/Agnes Jensen. I semifinalen havde vinderparret sensationelt besejret sine stærke klubkammerater Erik S. Andersen/Birthe Christensen.

I B-rækken vandtes herre doublens finale af Mogens Greve/Erik Petersen, Lillerød, over Bent Skotte/Poul Hemme, Ryparken. Dame doublens finale gik til glostrupparret Arndrup Mortensen/Ella Nielsen, der i finalen slog Maja Fris/Jytte Petersen, Lillerød. Endelig vandt Svend Bjerg/Ella Nielsen, Glostrup, finalen i mixed

double over Mogens Greve/Jytte Petersen, Lillerød.

Der blev udtrykt megen anerkendelse om turneringen fra de mange deltagere, så tilslutningen vil sandsynligvis blive tilsvarende god, når L. B. atter kalder til næste år.

E. A.

FREDENSBORG

Fredensborg Tennis- og Badmintonklub har den 15. april spillet klubmatch mod Hålsingborg Badmintonklubb. Matchen, der blev afviklet i Fredensborg, gav en sejr på 9—6 til gæsterne.



Bornholms ynglingemestre, Svend Andersen, ØIF, og Ruth Akjær, RBK.

SORØ I TYSKLAND

Fire spillere fra Sorø Badminton Klub — Inge Hasselsteen, Ruth Petersen, Poul Nielsen og Frode Hasselsteen — har i april været på en lille tourné i Tyskland, hvor de bl. a. i Hamburg deltog i en åben turnering med deltagelse af nogle svenske spillere fra Ystad samt en hel del nordtyske spillere.

Danskerne vandt rub og stub, idet Poul Nielsen sikrede sig herre singlen, Inge Hasselsteen dame singlen, Poul Nielsen og Frode Hasselsteen herre doublen, Inge Hasselsteen og Ruth Petersen dame doublen og Inge Hasselsteen og Frode Hasselsteen mixed double.

Fra Hamburg gik turen videre til Bremen, Delmenhort, Hannover, Duderstadt og Peine. Alle steder spillede danskerne mod spillere fra de lokale klubber og vandt efter behag, hvorefter Sorø-spillerne gav nogle opvisningskampe i single og mixed.

Om turen skriver Frode Hasselsteen iøvrigt til os, at det med hensyn til det spillemæssige med få ord kan siges, at tyskerne i disse byer endnu er langt tilbage i vor ædle idræt, men at man selvfølgelig må tage i betragtning, at sporten dernede endnu de fleste steder kun er et eller to år gammel.

Badminton — siger vor hjemmelsmand — opfattes af de fleste dernede endnu som „fjerbold“, som man spiller ved stranden og i haverne, hvilket jo også tydeligt kommer frem, når man hører, at klubberne i det store og hele er underafdelinger af vintersportsforeninger, hovedsagelig skiforeninger, og badminton for en stor del dyrkes som sommersport. De fleste steder, som Sorø-folkene besøgte, var man derfor også meget forbavset over at høre, at vi i Danmark lå helt stille om sommeren.

En ting, som det var meget vanskeligt at gennemføre dernede, var, at give de lokale spillere blot en lille smule instruktion om de forskellige ting, der vedrører spillet. Det eneste saliggørende var nemlig, at spillerne fik lov til at tælle, således at man kunne konstatere, om den ene spiller var en lille smule bedre end modstanderen. Man vil altså forstå, at der ligger et stort pionerarbejde forude dernede, inden man kommer op på en nogenlunde rimelig standard. Frode Hasselsteen indskyder dog, at han

er fuldstændig klar over, at der mod vest findes ret gode spillere, men han hentyder altså kun til de byer, han og hans medrejsende var i forbindelse med.

Spilleforholdene var i forrænkede byer ret dårlige, set med danske øjne, ligesom spillerekvitter ikke var af en sådan art, at de ligefrem var i stand til at højne spillet.

Et var imidlertid givet, slutter Frode Hasselsteen, og det var, at tyskerne var svært begejstret for det danske besøg, og man udtrykte ønsket om ved given lejlighed at kunne få arrangeret et besøg af stærke danske spillere, da man var fuldstændig klar over, at det var den eneste måde, hvorpå man kunne nå videre og opnå gode resultater.

LILLERØD

Lillerød Badmintonklub har afholdt sin ordinære generalforsamling, hvor klubben kunne konstatere en fremgang i såvel medlemsantal for aktive som passive. Også på det spillemæssige kunne noteres en pæn fremgang i den forløbne sæson.

Ved valgene fik klubbens ledelse følgende udseende:

Bestyrelsen: Formand Ernst Andersen, Skelvej 3, Lillerød pr. Allerød, tlf. 517. Næstformand Palle Røner, Møllevej 68, Lillerød pr. Allerød. Sekretær Erik S. Andersen, Selskov pr. Hillerød. Kasserer C. Kjærulff-Rasmussen, Tokkekøbvej 30, Lillerød pr. Allerød, tlf. 178. Spillevælgesformand Freddy Fich, Vinkevej 17, Lillerød pr. Allerød. I spilleudvalget sidder desuden Erik S. Andersen og Maja Fris. Ungdomsudvalget består af Mogens Andersen (formand), tlf. Allerød 377 u, samt Ingrid Hansen og Birthe Hansen.

Badmintonafdelingen i Næstved I. F. har afholdt generalforsamling, og i sin beretning oplyste formanden, Gert Seerup, at efter hans mening var NIF's muligheder for at bygge egen træningshal så gode, at de burde udnyttes. Det stod nu til medlemmerne at yde en aktiv indsats, når man i løbet af kort tid begyndte nedrivningen af Lindebjerggaard. Der er allerede opnået tilsagn om et byggelån på 150.000 kroner, og med byggefondens 50.000 kroner samt tilsagn om en egnet grund og flere fagfolks velvillige medvirken

er det økonomiske grundlag i bedste orden.

Trods mange opfordringer lykkedes det ikke at overtale Gert Seerup til at modtage genvalg som formand, og det vedtoges derefter, at bestyrelsen i løbet af sommeren skal forsøge at finde en formand, indtil da fungerer næstformanden, Herman Pedersen, der genvalgte. Til at supplere bestyrelsen valgtes Herluf Jensen.

HELSINGØR B. K.s INVITATIONSTURNERING

Helsingør B. K. kunne i år notere ikke mindre end 504 anmeldelser til sin turnering. Forrige år havde man 237 anmeldelser, så det var en stor fremgang, og man måtte igen gennem 477 kampe, inden vinderne var kåret i de 27 rækker.

Resultaterne i finalerne var:

Ung-juniøres.

Hs. Hans Henrik Svendsen, SIF—Per Walsøe, GBK, 11—2, 11—7. Ds. Ulla Rasmussen, KBK—Kirsten Dahl, SIF, 11—6, 12—10. Hd. Jørgen Petersen/Bjarne Andersen, ØBK—Hans H. Svendsen/Klaus Kågård, SIF, 15—3, 15—6. Md. Sten Eiberg/Ulla Rasmussen, KBK—Hans H. Svendsen/Kirsten Dahl, SIF, 15—10, 15—17, 15—10.

Juniøres.

Hs. Torben Olsen, KBK—Anders Wedell, SIF, 11—1, 12—10. Ds. Ulla Rasmussen, KBK—Hanne Pedersen, Smash, 11—3, 11—3. Hd. Torben Olsen/Per Svensson, KBK—Heino Jørgensen/Erik Sørensen, KBK, 18—16, 15—9. Md. Torben Olsen/Ulla Rasmussen, KBK—Ole Larsen, SIF/Jytte Petersen, ØBK, 15—13, 15—1.

Ynglinge.

Hs. Bent Bergander, SIF—John Petersen, GBK, 15—2, 15—10. Ds. Annette Schmidt, ABC—Lis Hagen Olsen, KBK, 11—5, 11—8. Hd. John Larsen/Bent Bergander, SIF—Ole Johansen/Erik Strand, KBK, 15—12, 15—7. Md. Bent Bergander, SIF/Lis Hagen Olsen, KBK—John Petersen, GBK/Annette Schmidt, ABC, 15—6, 15—4.

Seniores, kl. A.

Hs. Gunnar Høj Jensen, ØBK—Hans Otto Madsen, ABC, 15—12, 12—15, 15—9. Ds. Annette Schmidt, ABC—Lis Hagen Olsen, KBK, 11—6,

4—11, 11—7. Hd. Henning Borch/
Knud Aage Nielsen, ABC—Henning
Jørgensen/Hans Otto Madsen, ABC,
15—6, 15—11. Md. Bent Bergander,
SIF/Lis Hagen Olsen, KBK—Hen-
ning Borch/Annette Schmidt, ABC,
17—14, 15—3.

Seniores, kl. B.

Hs. Alex Bernth, Smash—Felix
Noga, Lillerød, 15—12, 12—15, 15—
10. Ds. Elly Pedersen, Helsingør—
Tonnie Andersen, BBK, 11—5, 12—10.
Hd. Arne Jørgensen/Erik S. Ander-
sen, Lillerød—Jørgen Jellerup/John
Christensen, Fr.sund, 8—15, 15—9,
15—8. Md. Felix Noga/Sonja Noga,
Lillerød—Werner Jacobsen, Helsing-
ør/Lisbeth Rosenkjær, Glostrup, 8—
15, 17—15, 17—14.

Seniores, kl. C.

Hs. Erling Juelkert, Roskilde BC—
Werner Jacobsen, Helsingør, 15—4,
15—9. Ds. Birgit Esmann Rasmussen,
Humblebæk—Elly Pedersen, Helsingør,
5—11, 12—10, 11—2. Hd. Werner Ja-
cobsen/Hartman Pedersen, Helsingør
—Ole Hansen/Søren Hansen, BBK,
15—6, 15—10. Md. Erling Juelkert/
Bente Munch-Steensgaard, Roskilde
BC—Niels Flemming Piil/Malene
Lund, SIF, 15—5, 15—7.

Old-boys.

Hd. Søren K. Petersen/Jørgen Ni-
colaisen, GSB—Paul Nannestad/Poul
Kesby, Smash, 15—9, 3—15, 15—9.
Dd. Else Ibsen/Gurli Christensen,
KBK—Anita Christensen/Hildegard
Christiansen, Helsingør, 8—15, 15—
11, 15—9. Md. Søren K. Petersen/El-
se Jørgensen, GSB—Poul Kesby,
Smash/Anita Christensen, Helsingør,
15—9, 15—8.

KC.

NORGE

Man kan trygt sige, at norgesme-
sterskaberne, der i år blev afviklet
midt i marts, stod i ungdommens
tegn, idet ikke mindre end fire af
fem mesterskaber gik til spillere på
20 år eller derunder. Kun dame doub-
len gik til seniorer, det var de to
danskfødte norske fruer Ytterborg
og Flognfeldt, der viste, at de havde
doublespillet i blodet i langt højere
grad end de norske piger. De slog
søstrene Holand fra Sandefjord i to
sæt og med tallene 15—11, 15—3.

Herre singlen gik i år til Hans Gu-
stav Myhre, der var rejst hjem fra

London udelukkende for at deltage i
de norske mesterskaber. Det viste
sig, at den træning Hans Gustav har
opnået under sit ophold i England,
hvor han har deltaget i adskillige
turneringer og trænet med de der-
boende malayer ude i Wimbledon,
har båret frugt. I semifinalen slog
han Per Corneliussen med 15—10 i
det afgørende sæt efter en jævn og
underholdende kamp. I finalen var
han slet ikke til at stoppe, og han
slog Hans Sperre så sikkert som 15
—10, 15—7 efter et vel beregnet og
sikkert spil.

Dame singlen gik som ventet til
Randi Holand, men hendes yngre sø-
ster Ragnhild haler stadig mere og
mere ind på hende. Resultatet denne
gang blev 11—5, 12—10. Disse to pi-
ger spiller en fin gang badminton,
men for den videre udviklings skyld
ville det ikke være af vejen, om de
kom ud og mødte nye og bedre spil-
lere.

For tredje gang i træk blev herre
double mesterskabet vundet af Hans
Gustav Myhre og Per Corneliussen,
der i finalen mødte Elgåen og Dahl,
der blev slået med 14—18, 15—7,
15—7. Foruden mesterskabet sikrede
Myhre og Corneliussen sig hermed
den udsatte pokal til „odel og eie“.

Mixed double mesterskabet blev
vundet af sandefjordparret Hans
Sperre og Randi Holand, der faktisk
aldrig var truet under hele turnerin-
gen.

Konklusionen bliver — siger vor
hjemmelsmand — at internationalt
set var sæsonen den svageste i flere
år, men fremgang indenfor norsk
badminton er der trods alt at spore,
blot kunne man ønske sig en større
bredde i toppen.

FRANKRIG

Championnats de France Interna-
tionaux blev spillet på Racing Club
de France's baner i Paris den 6—8.
april 1956, og vindere blev i hs. G. E.
Rowland, Wales, der slog A. C.
Bahree, Indien, 15—3, 15—5. Ds. blev
vundet af miss McIntosh, Skotland,
der slog miss J. F. Cryer, England,
11—5, 11—8. Hd. gik til A. C. Bah-
ree, Indien, og C. L. Yap, Malaya,
der gjorde det af med F. B. Bray-
shay, England, og A. J. Malone,
Skotland, 18—17, 15—4. Dd. sikrede
miss M. B. Forrester og miss M.
McIntosh, Skotland, sig ved at slå
miss D. B. Grace og miss J. F. Cryer,
England. Md. blev vundet af A. J.

Malone og miss M. B. Forrester,
Skotland, over A. C. Bahree, Indien,
og miss A. Durst, England, 18—17,
17—15.

Danmark var repræsenteret ved en
enlig svane, Niels Graeffe, men om
ham melder historien intet.

BELGIEN

Belgien har afviklet sine mester-
skaber den 17.—18. marts i Louvain,
og ifølge „Gazetten“ blev resultatene
således: Hs. G. van Branteghem
slog Faber 15—1, 15—12. Ds. J. Bou-
let slog Murphy 11—2, 3—11, 11—1.
Hd. G. van Branteghem og Boulet
slog Hogge og R. Mommaerts 15—10,
15—8. Dd. J. Boulet og J. Verplancke
de Diepenhede slog Murphy og Tuy-
tens 10—15, 15—8, 15—12. Md. Fa-
ber og J. Boulet slog G. van Branteg-
hem og Vandermissen 15—12, 15—11.

Eddie og David Choong overvejer
alvorligt — fortæller „Gazetten“ —
fra oktober permanent at tage til-
bage til Malaya og slå sig ned i de-
res hjemstavn Penang.

UBER CUP

Turneringen om Uber Cup'en løber
af stabelen i begyndelsen af næste
sæson. I den asiatiske zone møder
Hong Kong i første runde Malaya, og
denne match skal være afviklet in-
den 30. september; Indien er over-
sidder i denne zone. New Zealand er
ene om budet i den austral-asiatiske
zone, men skal møde vinderen af den
asiatiske zone.

Anmeldelse til den amerikanske og
europæiske zone slutter den 15. juni.
Foreløbig har kun England officielt
anmeldt sig, men Danmarks kommer.

Uber Cup turneringen omfatter syv
kampe, nemlig tre singler og fire
doubler. Et hold kommer til at om-
fatte fra fire til seks spillere.

Poul Holm er vendt tilbage fra
Canada og har atter plantet sine telt-
pæle i Gentoftes jord.

Sdr. Broby Gymnastik- og Skytte-
forening har ændret navn til Broby-
værk Idrætsforening (badminton-
afd.), formand Benno Petersen, Bro-
byværk.

Danmarksmesterskaber

(Fortsat fra side 13).

skrænke os til at referere dem i store træk.

Finalerne.

Dame singlen blev et ungdommens opgør mellem Tonny Petersen fra ABC og Hanne Roest fra OBK. Sidstnævnte, der i sin semifinal mod Aase Schjøtt Jacobsen havde servet som en hel lille engel, med bolde der sad præcist på baglinjen, havde ikke medbragt den samme akkuratess i finalekampen. Tonny Petersen havde faktisk krammet på odensepigens hele kampen igennem, og man var ikke i tvivl om, til hvilken side vægtskålen ville gå, selv om finaletallene lå så lige som 11—8, 12—9 til Tonny Petersen.

Det var Tonny Petersens første danmarksmesterskab i seniorrækken, lad os håbe, at hun må blive en værdig arvtager efter sin navne i Gentofte. Vi trænger til frisk blod på spindesiden, der kan tage arven op efter vore „gamle rotter“, der i deres velmagtsdage lå helt i toppen af verdenseliten.

I herre single finalen brød Palle Granlund igen med sine gamle traditioner med at spille tre sæt, selv om to'er tilstrækkeligt for at vinde.

Palle Granlund sikrede sig i sin kamp mod Erland Olsen en føring

på 7—1 i første sæt, før Erland fik sig taget sammen. Når man ser Erland Olsens singlespil, har man ikke indtrykket af, at der ligger nogen større strategi bag spillet. Han mangler evnen — eller også benytter han den ikke — til at bygge spillet op til sin fordel, spillet udvikler sig under hans ketcher nærmest ganske tilfældigt.

Palle Granlund var ikke ude i større vanskeligheder i denne kamp. Støt og roligt halede han begge sætterne i land med tallene 15—11, 15—5.

Også for Palle Granlunds vedkom-

Danmarksmestre 1955—56:

Hs: Palle Granlund, ABC.
ds: Tonny Petersen, ABC.
hd: Jørn Skaarup, KBK, og
Preben Dabelsteen, KBK.
dd: Inge Birgit Hansen, KBK,
og Aase Winther, KBK.
md: Jørn Skaarup, KBK, og
Anni Jørgensen, KBK.

mende var singlemesterskabet i år hans første danmarksmesterskab. Han har jo adskillige gange været fremme for at snuse til det, i år lykkedes det altså. Alle gode gange . . . til lykke.

Mon Jørn Skårup og Preben Dabelsteen nogensinde tidligere har væ-



Den nybagte danmarksmester
Tonny Petersen, ABC. (Fot. D. N.).

ret ude for så store ovationer fra publikums side som de, der blev øst ud over dem hin finaleaften i Randersgade. De spillede tilsyneladende efter recepten „lige på og hårdt“. Skulle de føje endnu et danmarksmesterskab til den række af mesterskaber, de tidligere havde hjembragt, måtte det være nu. Måske har tanken om, at de to pokaler, der blev spillet om, for stedse kunne have i deres sølvtojsskab, gjort sit til, at spillet fik en ekstra tand denne aften.

Skårup og Dabelsteen gik til sagen uden nogen som helst svinkærinder. De satte sig fra starten hårdt på de to unge modstandere, Palle Granlund og Erland Olsen, og sikrede sig otte points, inden spillerne på den anden side af nettet overhovedet kom i gang, og da de endelig kom i gang, var det i hvert fald for første sæts vedkommende en postgang for sent. De to „gamle“ tillod ikke modstanderne at hale ind på sig, men beholdt forspringet og tog sættet hjem med 15—7.

I andet sæt spillede Palle og Erland sig imidlertid gevaldigt op, men Preben og Jørn havde den hellige ild i sig og tog sættet med 15—13.



Jørn Skaarup og Preben Dabelsteen. (Fot. Soc. Dem.).

Det var Dabelsteen og Skaarup's femte danmarksmesterskab i herre double, det første vandt de i sæsonen 1945/46; en flot præstation således at „komme igen“.

Jørn Skaarup hjemførte endnu et danmarksmesterskab, nemlig i mixed double, hvor han havde allieret sig med klubkammeraten Anni Jørgensen. I finalen mødte de Ole Mertz, SIF, og Birte Kristiansen, GBK. Sidstnævnte par, der i denne sæson har vist sig som to spillere, der går godt i spænd, var finaleaftenen under daglig vande. Kun i andet sæt ydede de virkelig modstand mod Skaarup og Anni. KBK'erne løb af med mixed doublerne med 15-5, 18-15.

Der var masser af nerver på højkant i dame double finalen mellem Inge Birgit Hansen og Aase Winther mod Anni Jørgensen og Birte Kristiansen, hvor sidstnævnte havde remplaceret Kirsten Thorndahl.

Parterne fulgtes ad i en jævn god dyst til 14, så lukkede Inge Birgit og Aase af med de resterende tre bolde, 17-14. I begyndelsen af andet sæt syntes Anni Jørgensen og Birte Kristiansen fuldstændig at have tabt gnisten, i slutningen af sættet fik de dog mere hold over spillet, men da var det for sent. Aase Winther og Inge Birgit Hansen sikrede sig sættet 15-12 og dermed danmarksmesterskabet.

Indledende runder.

Det er længe siden man har set Aase Schiøtt Jacobsen spille så ringe, som i semifinalen mod Hanne Roest. Aase's spil var en eneste stor fejlbedømmelse af samtlige servebolde. Enten lod Aase boldene gå, og så faldt de på linien, eller også returnerede hun dem underhånds, og så sad de i nettet. Det var sløjt. Også den anden semifinale i dame single blev ungdommens sejr. Tonny Petersen, ABC, slog uden nævneværdig modstand Tonny Ahm, GBK, med 12-9, 11-4.

I herre single mødtes Palle Granlund og Mogens Kølle i den ene semifinale, som Palle vandt med 7-15, 15-6, 15-8, det femtende point på fjerde matchbold. Den anden semifinale udkæmpedes mellem Bjørn Holst-Christensen og Erland Olsen. Bjørn havde en føring i første sæt på 8-2, men kunne ikke komme videre. Kampen gik til Erland Olsen med 2×15-10.

Den ene semifinale i herre double blev spillet mellem Jørn Skaarup & Preben Dabelsteen mod Poul-Erik Nielsen & John Nygaard. Sidstnævnte par tog første sæt så stort som 15-5, men i andet vendte billedet sig totalt. KBK'erne førte med ikke mindre end 11-2, inden ABC'erne igen fandt melodien, de arbejdede sig støt frem og det kom til omspil ved 14, hvor sættet gik til KBK'erne 17-16. I tredje og afgørende sæt blev ABC'erne fuldstændig slået ud af stilen, de begyndte at spille herre double i stedet for deres noksom bekendte mixed double, sættet gik til randers-gadefolkene med 15-13.

Ole Mertz & Ove Eilertsen mødte i den anden semifinale Palle Granlund & Erland Olsen, hvor Mertz og Eilertsen i tredje sæt fuldstændig blev spillet ned. Tallene blev 15-11, 12-15, 15-4 til Granlund og Olsen.

I mixed double semifinalen, nederste halvdel, slog Jørn Skaarup og Anni Jørgensen i overbevisende stil odenseparret Benny og Hanne Andersen med 15-6, 15-3. Sidstnævnte par havde forinden taget livet af klubkammeraterne Poul Christensen & Inger Kjærgaard med 11-15, 17-14, 15-4. I den øverste halvdel havde Poul-Erik Nielsen fået Karen Møller til makker i stedet for Kirsten Thorndahl. Parret mødte Ole Mertz & Birte Kristiansen, til hvem de tabte med 15-7, 15-13.

Hanne Jensen og Tonny Petersen lavede skønne ting ind imellem i deres semifinale mod Inge Birgit Hansen & Aase Winther, men tabte i en meget lige kamp med 18-13, 17-14. Den anden semifinale gik til Anni Jørgensen & Birte Kristiansen, der med 15-8, 18-15 slog gentofteparret Tonny Ahm & Aase Schiøtt Jacobsen.

Alt i alt var der ved danmarksmesterskaberne i år mange spillere på spindesiden, der må være aspiranter til pladserne på DBF's kursus i Vejle i august.

K. D.

Københavns Dommerklub afholdt generalforsamling lørdag den 12. maj i overværelse af repræsentanter fra D. B. F. og K. B. Kr.

Blandt de problemer, der blev drøf-

tet, var uddannelsen af dommere, og dette bliver nu løst på tilfredsstillende måde gennem det forslag, der fra K. B. Kr. bliver forelagt D. B. F.

Et andet problem er tællekasser, idet de nuværende ikke mere kan bruges, men der er udsigt til, at dette også løses med støtte fra D. B. F.

Det ledende udvalg blev genvalgt og består fremdeles af: P. Arentoff, formand, Knud Kobberø, kasserer og Bent Jørgensen, sekretær.

Ved en lille sammenkomst efter generalforsamlingen blev „Gentlemanpokalen“ overrakt Ove Eilertsen, således som omtalt andetsteds i bladet, og formanden udtalte ved denne lejlighed dommernes uforbeholdne anerkendelse af Ove Eilertsens altid fine og noble optræden — et godt eksempel for alle badmintonspillere.

Jørgen Hammergaard Hansen og Finn Kobberø har på grund af deres arbejde set sig nødsaget til at sige nej tak til den invitation, de for nogen tid siden modtog til at deltage i The Cricet Club of India's turnering i Bombay.

Annette Schmidt, ABC, har modtaget invitation fra DIF til at deltage i „Nordisk Ungdomslejr“, der vil blive afholdt af DIF på Tjørnegårdsskolen i Gentofte i dagene 4.—11. juli.

Det er ikke nogen træningslejr, men en lejr, der kan bringe unge idrætsudøvere fra de fire nordiske lande sammen under kammeratlige former for at lære hinanden at kende.

Badmintonklubben Point i København har valgt ny bestyrelse.

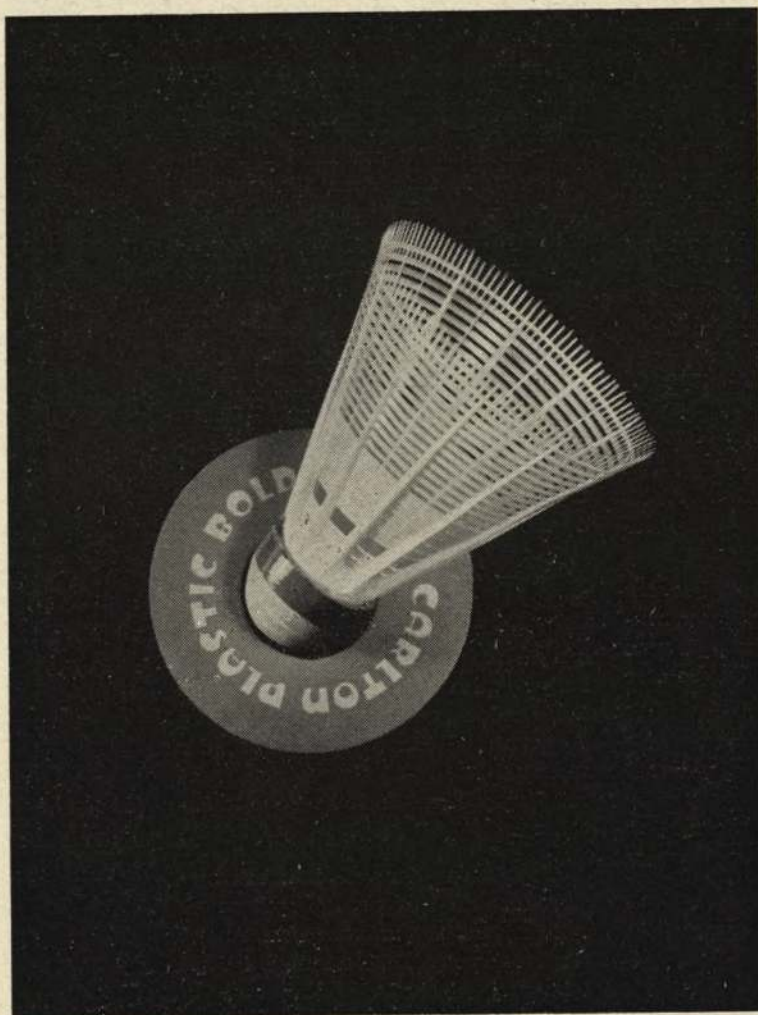
Formand: T. K. Jensen, Brunevang 44¹, Brønshøj. Kasserer: Kurt Jønsen, Søllerødgade 45 st., N. Sekretær: Charlie Olsen, Hans Egedesgade 13³, N., samt: Olaf Rather, Brunevang 60¹, Brønshøj, og Willy Petersen, Sandbyvej 27 st., Herlev.

Hele verden spiller med
CARLTON

— også om sommeren —

INDOOR OG OUTDOOR

Pris pr. stk. kr. 1,00



Fabrikation og engros:

A/S DANSK CARLTON

ROSENVÆNGETS ALLE 6 — KØBENHAVN Ø — ØBRO 2380